

#36 septembrie - octombrie 2011

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Proiectul Integrat de Dezvoltare Urbană | Zilele Arhitecturii în Sibiu și Brașov | World Architecture Festival Barcelona 2011

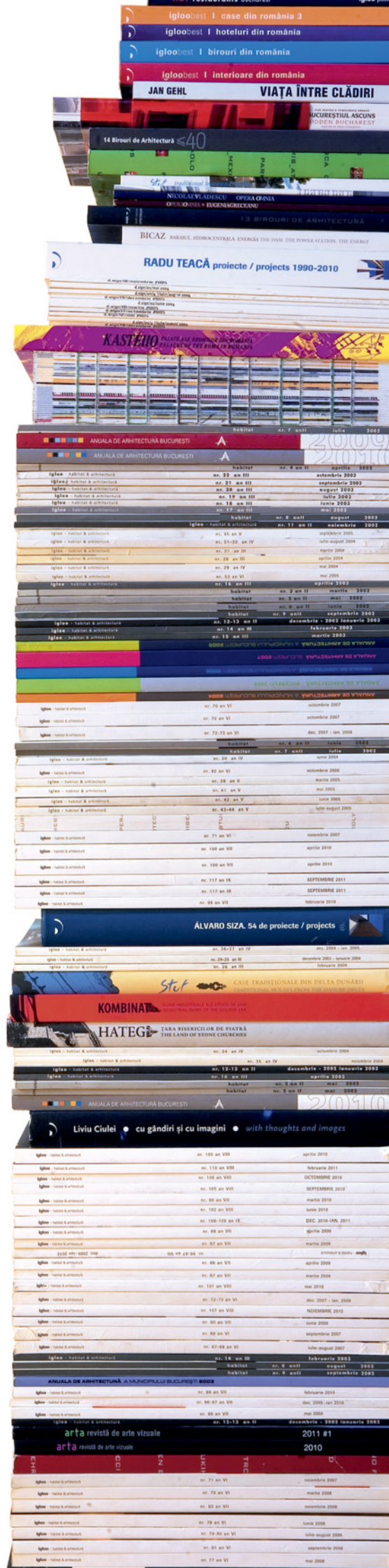

primii 10 ani igloo

habitat & arhitectura

arhitectura este cultură

www.igloo.ro

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București 04
- Comisia Director al OAR București.
Despre o idee nefericită 12
- Comisia de Disciplină OAR București.
Principiul contradictorialității 14

EVENIMENTE INTERNE

- Festival Zeppelin: Arhitectură, Oraș, Resurse 18
- Consiliul Român pentru Clădiri Verzi. (ecoBiblioteca) 20
- Zilele Arhitecturii Sibiu 22
- Zilele Arhitecturii Brașov 23
- Concurs de Arhitectură la Brașov 24
- Arhitecturi sustenabile. Casă strada Octavian 26

EVENIMENTE EXTERNE

- Standul României la Târgul LIBER 2011, Madrid 30
- Premiul European pentru Spațiu Public Urban 2012 30
- Premiile Holcim pentru Construcții Durabile 32
- World Architecture Festival 2011 34

PUBLICAȚII

- Noutăți de la Cărturești 38

Pe copertă: 8 House, Copenhagen, BIG - BJARKE INGELS GROUP
Foto: Jens Lindhe

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu,
arh. Mario Kuibus, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Emil Ivănescu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactori:

Viorica Buică
Anca Rotar
Reka Țugui

Grafică:

Cătălin Artenie

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Ședințele Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului București

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

5 Iulie 2011

Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Casandra Roșu, Vlad Cavarnali, Tiberiu Florescu, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

A fost prezent la discuții dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

Au fost analizate următoarele documentații:

1. PUZ Str. Aromei nr. 88, S.2 / proiectant SC CRIBA DESIGN SRL, URB. RUR. CRISTINA GOCIMAN

Este adusă în discuția Comisiei o clădire care a făcut obiectul unui PUD anulat în instanță și pentru care s-a emis autorizație de demolare, în ciuda faptului că obiectul respectiv a respectat obligațiile legale în vigoare la momentul prezentării documentației și că, mai mult, ca obiect arhitectural, a fost distinsă cu Premiul OAR în cadrul unei competiții profesionale recente. La doi ani de la obținerea avizelor de specialitate, casa a fost considerată ilegală. Gheorghe Pătrașcu declară că „prin acest gest s-a făcut o mare nedreptate”, în vreme ce Tiberiu Florescu apreciază că „situația este absurdă”.

Sorin Gabrea se interesează despre situația parcelei din punctul de vedere al legalității ei administrative – se arată că atunci când a fost prezentată și avizată documentația, PUD putea fi aprobat legal de Administrația de Sector.

Tiberiu Florescu este de părere că ceea ce se poate face în acest moment este ca „documentația să arate că edificiul se înscrie în dinamica zonei și a orașului și că aduce avantaje locului. Ar putea exista, însă, o soluție care să privească problemele ridicate de toate parcelele, pentru care ar propune o rezolvare. Sunt de acord cu încadrarea propunerii în zona L1A.”

Gheorghe Pătrașcu: „PUD nu ar fi putut să fie atacat decât în perioada lui de aplicabilitate. Dar vă rog să fim foarte atenți la documentația PUZ, al cărei beneficiar și inițiator, aici, ar trebui să fie administrația.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Zona de reglementare se va extinde pentru toată proprietatea pe care se regăsesc aceiași indicatori ca și cei ai parcelei. Vă rugăm să acordați mare atenție rezolvării problemei prin proceduri legale și forme juridice a acestei soluționări.”

2. PUZ Amplasare monument „Omagiu Geometriei” / proiectant ADMINISTRAȚIA MONUMENTELOR ȘI PATRIMONIULUI TURISTIC, ARH. PAUL VALENTIN

Față de propunerea ca în Piața Universității să mai fie amplasat încă un monument de for public, Tiberiu Florescu este de părere că „locul ales nu este unul amintitor de eveniment, polarizator, iar în ceea ce privește întreg spațiul, el va trebui reorganizat, dar ca urmare a unui concurs public profesional, pentru că în halul în care arată, el pare a fi mai mult un balamuc și nicidecum un centru de oraș.”

Bogdan Bogoescu se pronunță în același fel, fiind și domnia sa de părere că importanța locului precum și cea a gestului sunt prea importante pentru oraș pentru a mai apărea încă un obiect întâmplător și nedefinit într-un spațiu la fel de nedefinit.

3. Conceptul Strategic București 2035, etapa I / proiectant consorțiu: UAUIM București, SC IHS ROMANIA SRL, SC EMININVEST SRL, consultare

(Prezentarea, rezumată mai jos, a aparținut domnului Liviu Ianăși) Documentele care sunt înfățișate Comisiei sunt rodul efortului unei echipe multidisciplinare, efort desfășurat pe o perioadă amplă, la finele căreia va trebui elaborat conceptul strategic pentru București. A fost desfășurat până acum un travaliu susținut, în principal de documentare, care a cuprins 13 rapoarte de expertiză, bazate – în domeniul strict al urbanismului – pe sinteze și analize SWOT; documentația a cuprins și o analiză comparativă cu un număr de 12 orașe europene. Dezvoltarea conceptului a luat forma a două direcții de acțiune – pe de o parte, consultarea cu profesioniștii (sub forma reuniunilor de lucru), pe de altă parte, consultarea cu populația, deși pentru această din urmă activitate obligatorie legea nu prevede încă un cadru legal și tehnic bine stabilit care să permită formularea unor concluzii care ar urma acestei operațiuni de dialog.

În discutarea propriu-zisă a orașului s-a arătat că Bucureștiul se confruntă cu două mari probleme – cele legate de infrastructură, pe de o parte (chiar în condițiile unei creșteri firești, normale pentru orice oraș mare, Bucureștiul va avea în mai puțin de 10 ani probleme de rețele, probleme de transport, probleme de asigurarea apei ș.a.m.d) și cu o planificare motivată și riguroasă a dezvoltării Capitalei, pe de altă parte – în acest moment, toate prevederile sunt fragmentare, ceea ce favorizează apariția „diferitelor viteze de dezvoltare” ale diferitelor structuri și, de aici, a diferitelor zone. Urbanistic vorbind, Bucureștiul post-1989 este puternic afectat de câțiva factori: o de-industrializare rapidă, nevoia de construcții și de activități comerciale organizate, riscul ca, în lipsa unei gândiri de ansamblu coerente, orașul să se dezvolte tentacular, pe insule, situație eminamente periculoasă din toate punctele de vedere. La toate acestea, Reinhold Stadler, urbanist implicat în studiu, mai adaugă lipsa de accesibilitate a orașului, sintetizată în formula: „Bucureștiul este la această oră cel mai accesibil oraș din țară din aproape toate punctele de vedere, dar el nu poate intra într-o comparație serioasă cu nicio altă capitală europeană.”

O scurtă prezentare a problemelor Bucureștiului în imagini a fost realizată de către dr. arh. Ioana Tudora.

13 Iulie 2011

Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Doina Bubulete, Vlad Cavarnali, Casandra Roșu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

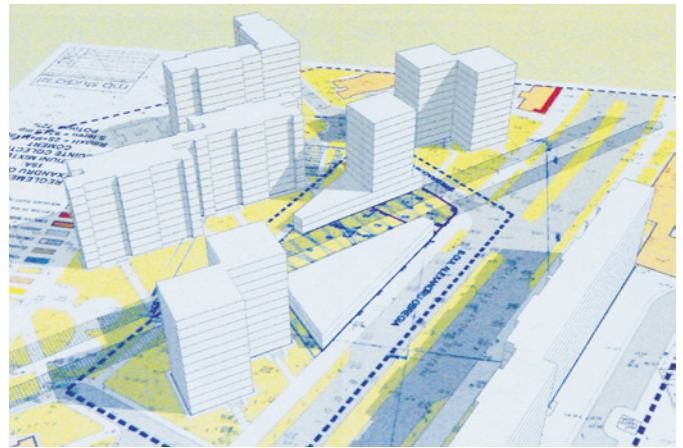
A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

S-au dezbătut următoarele documentații:

1. PUZ Bd. Alexandru Obregia nr. 19A, S.4 / proiectant SC MB STUDIO SRL, URB. RUR. CARABELA OCTAVIAN, aviz de oportunitate

Proiectul – o enclavă de loturi între două blocuri de P+10 pe care acum este construit provizoriu și în cea mai mare parte ilegal – are deja avizul de oportunitate. Se încearcă susținerea ideii de schimbare de funcțiune de la zonă de locuit la zonă mixtă; sunt vizate activități comerciale, dar va fi construit și un imobil de locuințe de P+10, similar ca pondere celui existent. CUT va ajunge la 3,9, iar POT la 55%.

Casandra Roșu este de părere că distanța care separă zona construitului P+1 de cea P+10 este prea mică, iar Dan Marin consideră propunerea prea înghesuită și lacomă în a consuma ocuparea soluției; construcția mică este în plus față de ceea ce urban ar fi acceptabil. Sorin Gabrea, însă, observând că de fapt propunerea ocupă mai multe loturi, se interesează de acordul dintre proprietari – dacă toți sunt de acord cu această variantă de construire, pentru că în caz contrar se va ajunge la o împărțire a suprafeței fără nicio logică și

prezentă urbanistică. Doina Bubulete și Bogdan Bogoescu sunt de acord, date fiind condițiile, cu clădirea înaltă, preferabilă oricărei alte soluții.

Vlad Cavarnali: „Soluția mi se pare cumva rezultată, dictată, fără cap și fără coadă, fără a fi gândită la modul real pentru loc.”

Dorin Ștefan apreciază că „axonometria care ni se prezintă pare să conțină o anumită regulă și cred că dacă terasele ar putea fi realizate cumva dintr-o bucată, propunerea ar putea fi coerentă.”

Sorin Gabrea: „Cum se face parcare? Unde vor putea parca mașinile vizitatorii pentru zona comercială? Pentru locuințe necesarul pare să poată fi cumva asigurat, însă vă voi ruga să luați în calcul toate străzile care vă înconjoară. Aici, calitatea soluției ar fi fost dată de spațiul verde dintre blocuri. Cred că merită făcut un efort în acest sens și că este de dorit ca spațiul verde să fie păstrat, iar străzile să fie umplute de „bucătăria” spațiilor comerciale.” Dan Șerban atenționează Comisia, însă, că în această variantă vor apărea probleme suplimentare și servituți dificile.

Bogdan Bogoescu apreciază și el că „strada nu trebuie construită și în niciun caz nu în detrimentul viitorului parc; spațiul verde ar trebui statuat. Poate că „tava” de activități comerciale ar putea fi ridicată la etaj.”

Dan Șerban: „Propunerea este posibilă, însă edificabilul din zona turnului înalt mai poate fi redus. Mai vreau să adaug că neaparat construcția trebuie gândită unitar.”

Doina Bubulete dorește o regulă mai clară pentru parcări și spații verzi. Este de părere că densitatea propusă este prea mare.

Casandra Roșu cere ca fațada de la clădirea de jos să fie unitară, dacă va fi păstrată.

Elena Boghină: „Realizarea unui parcaj la S va duce la ocuparea acestuia de către proprietarii din zonă și sunt de părere că parcare ar trebui rezolvată pe loc sau să nu fie permisă activitatea de comerț.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Suntem de acord cu funcțiunea de locuire pentru clădirea înaltă, dar vă rugăm să țineți cont în realizarea proiectului de: protejarea zonei verzi dintre blocuri și să aveți în vedere amenajarea ei; nevoia unei convenții de asociere între proprietari, altfel putându-se ivi probleme juridice majore; nevoia de realizare a unei soluții de parcare pentru vizitatori și pentru spațiile comerciale; artera carosabilă, pe care vă rugăm să o analizați mai atent; necesitatea diminuării suprafeței rezervate activităților comerciale de la parter. Vă rugăm să reveniți.”

2. PUZ Accent vertical Nod Răzoare (Șos. Panduri nr. 105-115), S.6 / proiectant ASIX DESIGN SRL

Pe unul dintre terenurile cele mai importante ale Capitalei, în prezent, un teren viran obținut prin retrocedări după demolări, se dorește construirea unui accent vertical, accent despre care se afirmă în prezentare că este posibil întrucât pe de o parte suprafața propusă a fi alocată acestei construcții depășește 5.000 mp, iar pe de altă parte PUZ Răzoare prezentat în 2008 prevedea în această locație V1A amplasarea unei clădiri de mare înălțime. Regimul de înălțime al zonei este unul preponderent de P+2/P+3, dar pentru

zona studiată nu există documente care să protejeze în vreun fel special monumentele din apropiere. Se solicită CUT 5, POT 27%, înălțimea de P+20 în condițiile în care aria construită la sol va ocupa 15% din totalul parcelei; aliniamentele le respectă pe cele prevăzute în PUZ Nod Intermodal Râzoare. Stelian Constantinescu intervine făcând observația că pentru moment nu se cunosc intențiile celorlalți proprietari vecini și că indicatorii prevăzuți de PUZ Râzoare sunt proprii obiectelor de utilitate publică, pentru fiecare teren definit fiind necesar un PUZ separat.

Dan Marin: „În PUG există indicații clare referitoare la zone de acest fel – nu se poate pune o singură clădire pe întreaga zonă. Fie construim toată parcela, fie o lăsăm verde până la posibilitatea unei acțiuni urbane coerente. Și dacă-mi aduc bine aminte, în documentația anterioară era prevăzută și o extindere a Aleii Panduri.”

Prezentatorul (Alexandru Beldiman) arată însă că „artera care se propune și în actualul proiect a fost votată în unanimitate de toți membrii fostei Comisii Tehnice.”

Cassandra Roșu pune problema apariției unor alți proprietari și a felului în care acestora li se poate acorda un drept similar de construire. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Întrucât problema este una foarte complexă, propun amânarea discuției cu o săptămână până la acumularea tuturor documentelor necesare și discutarea lor, dacă va fi posibil, în prezența Arhitectului-Şef.”

3. Puz Icoanei/Caragiale (consultare),

S.1 / proiectant SC AVANGARDA SRL

Subiectul studiului îl vor forma 5 loturi în zona Icoanei, care țin de două zone protejate diferite, iar vecinătatea acestora este dată de Școala Centrală de Fete și de grădinile existente în spate. Sunt aplicate prevederile aferente zonelor protejate, indicatorii nu se modifică. Propunem păstrarea calității de discontinuitate a fronturilor care vor fi reunite într-o singură fațadă; acest front va fi divizat într-un mod oarecum desprins din repertoriul clasic, în trei registre; și pentru că funcțiunea clădirilor va fi de locuire (sunt propuse apartamente de lux, dată fiind locația specială), o atenție deosebită a fost rezervată detaliilor care vor fi utilizate. Se propun mici inserturi de spații comerciale, plantații; intrarea către locuințe se va face prin intermediul unui spațiu interior.

Bogdan Bogoescu apreciază propunerea, dar este de părere că limbajul arhitectural este prea aglomerat și sugerează o diminuare a prezenței acestuia, opțiune care ar avea ca rezultat faptul că „Școala va trăi mult mai bine pe acest fond simplificat”. Cassandra Roșu este și ea de acord cu acest punct de vedere, mai ales pentru că Școala Centrală de Fete este și trebuie să rămână elementul arhitectural major al zonei. Dan Marin sugerează o simplificare a elementelor prin crearea unui soclu unitar din etaje, peste care să plutească acoperișul, în vreme ce Dorin Ștefan avansează ideea unității de tratare a etajelor, dar a separării lor clare de parter și de acoperiș.

20 Iulie 2011

Comisia: Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Doina Bubulete, Vlad Cavarnali, Cassandra Roșu, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

A fost prezent la dezbateri și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

Au fost analizate următoarele documentații:

1. Puz Str. Dâmbului nr. 74, S4 / proiectant SC ARTEK SRL, URB. RUR. CRISTINA ENACHE

Arhitectul-șef al Sectorului, Daniel Căramidă, prefatează revenirea proiectului cu precizarea că „toate clădirile au primit avizul de la Mediu, proprietățile au fost cumpărate; zona de intervenție nu a fost amenajată.”

Dorin Ștefan își exprimă dorința ca alea nou-creată să limiteze parcul cât mai exact.

Dan Marin: „Obiecția mea este legată de înălțimile dintre clădiri –

cazul riscă să devină similar cu zona Floreasca, în sensul în care condițiile din anii 1960, cele create locuirii atunci când a fost construită zona, erau mai bune decât ce oferiți dumneavoastră.

Distanțele medii între clădiri sunt de 25 m, însă densitatea este în continuare foarte mare.”

Cassandra Roșu consideră că indicatorul CUT solicitat – 3,6 – este prea mare pentru locuire.

Tiberiu Florescu: „Țin să atrag atenția asupra unei probleme de principiu: este complet greșit să acceptăm un drum foarte mare și important aproape în parc, pentru că parcul nu este conceput pentru asta. Nu sunt de acord să urbanizăm o parte a sa aproape aleatoriu – aici, prezența inelului era motorul care ar fi reglat dezvoltarea zonei. Mi se pare fundamental greșit să avansez clădiri importante, vizibile spre parc. În ce mă privește, am solicitat să fie prezentată o planșă coerentă cu regimul juridic al proprietăților.”

Cassandra Roșu: „Ce se întâmplă acum este consecința administrării incongruente a Parcului.”

Bogdan Bogoescu: „Trebuie să fim consecvenți cu principiile practicate permanent vis-a-vis de calitatea locuirii. De pildă, consider că indicatorul de 2,5 CUT nu poate fi depășit nici chiar în aceste condiții, pentru că densitatea rămâne în continuare foarte mare. Poate că ar trebui ca blocurile din spate să fie mai mari, iar celelalte mai mici”.

Doina Bubulete este de acord cu o înălțime maximă de P+12, cu condiția ca pe celelalte parcele învecinate să existe alte reguli.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Apreciem că înălțimea de P+12 va conduce la realizarea unor edificabile decente pentru zonă și astfel va fi redus și CUT, care acum este 3,6. Propunem avizarea favorabilă”.

2. Puz Șos. Kiseleff nr. 45, S.1 / proiectant SC ART TEK SRL, URB. RUR. CRISTINA ENACHE, aviz de oportunitate

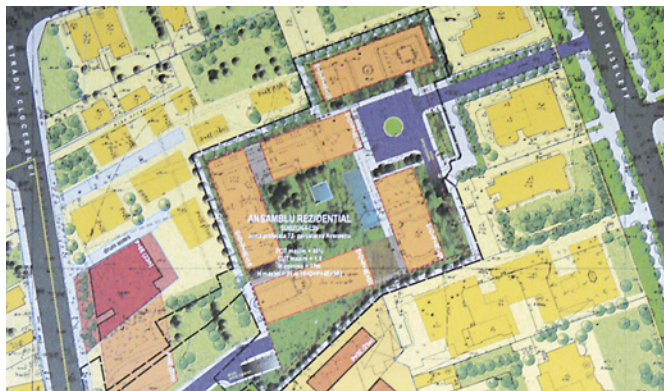
Lotul este de 1.632 mp, așezat în Parcelarea Averescu; există un acces cu servitute din Str. Clucerului; se propune realizarea unui ansamblu de locuințe colective D+M+4/5R, ultimul etaj fiind rezervat unui penthouse. Ca volumetrie, s-a încercat preluarea volumelor unor clădiri din zonă. POT va fi de 40%, CUT de 1,8, iar înălțimea va fi de 17 m. La consultare s-a recomandat reducerea amprentei la sol.

Dorin Ștefan recomandă scăderea unui etaj din propunere, fiind de acord cu o construire de tip pavilion, iar dacă nu se poate, ar fi de acord să se construiască pe mijlocul parcelei un turn mai înalt.

Dan Marin este de acord cu indicatorii propuși, dacă nu se renunță la ideea de construire colectivă în zonă. Ar fi dorit să poată aprecia o secțiune, dar acceptă situația, dat fiind că ansamblul este retras spre Bd. Kiseleff.

Cassandra Roșu: „Aveți un studiu istoric care afirmă că cele două clădiri pot fi demolate, dar nu ni se spune nimic despre valoarea ambientală a zonei. Ca să demolezi tipul de locuire care este acum, de bună calitate și să pui în loc Balta Albă mi se pare inadmisibil. Mă opun evident acestui tip de construire. Cred, personal, că este inadmisibil să faci așa ceva pe Bd. Kiseleff. Aici există și clădiri care se află în litigiu, și un spațiu verde care cel mai bine ar fi fost de protejat, dar aici ambientul era cel care trebuia păstrat, în primul rând.”

Bogdan Bogoescu: „Aș fi dorit o soluție poate mai în spiritul zonei,

cu un parcurs și cu niște secțiuni mai mici. Încercați, totuși, păstrarea atmosferei, precum și o diminuare a masei construcțiilor, care să nu aibă mai mult de 3E. Modelul pe care îl propuneți este unul de locuire diferit.”

Dan Marin: „Este nevoie de controlul relațiilor vizuale care se stabilesc. Cum este partea juridică referitor la toată zona? Este oportun să judecăm proiectul în condițiile în care există litigii?”

Tiberiu Florescu: „Zona este una protejată – dar nu înțeleg dacă terenul este liber sau cel puțin eliberabil. Dacă nu cunoaștem acest aspect, discuția nu are obiect. Înălțimea dorită de 22 m mi se pare excesivă, dar dacă s-ar păstra cerința PUZ, de 13 m h, ar fi evitate toate problemele. Aici va trebui discutată concret și arhitectura ce urmează să fie construită.”

Doina Bubulete: „Este sau nu este oportună operațiunea? Lipsesc elementele de prezentare – ce este în neregulă acum ca să se poată propune înlocuirea sistemului existent? Aș fi dorit să văd fotografii ale ansamblului, să îmi dau seama de caracterul schimbării propuse. Din ce se vede, chiar pe aceste planșe, este evident că ceea ce există acum pe teren indică un caracter al zonei cu totul diferit. Forma de configurare a clădirilor pe care o propuneți este una densă, monotona. E nevoie de ilustrare – vă rog să vă gândiți la un alt mod de ocupare”.

Revoluție (Sorin Gabrea): „Argumentați mai bine posibilitatea construirii, dacă se poate cu înălțimi diferențiate. Suntem de acord cu începerea analizării posibilității de intervenție, mai puțin doamna Casandra Roșu. Încercați totuși un model de ocupare care ia în calcul și păstrarea caselor.”

3. Conceptul Strategic București 2035, etapa I / proiectant consorțiu: UAIM București, SC IHS ROMANIA SRL, SC EMININVEST SRL, prezentare

Expunerea este realizată, în cea mai mare parte, de domnul Liviu Ianăși. Domnia sa arată, după o scurtă prezentare a echipei de lucru, că „rolul acestui concept strategic vine, în primul rând, din aceea că este cel dintâi document legat de dezvoltarea urbană care urmează PUG din 1999. S-a insistat mult asupra modului de aplicare și a preciziei pe care acest document o poate furniza administrației, ajungându-se la concluzia că el „condamnă”, într-un anumit fel, schema de dezvoltare europeană, contemporană cu PUG din 1999, pentru că aceasta va fi pusă în aplicare în moduri diferite, cu atât mai mult cu cât această documentație nou-alcătuită nu va avea statut de lege, ci doar de document de interes. Au fost trecute în revistă, în măsura în care s-a putut, și deciziile actuale sau cele posibile ale oamenilor politici, dar s-a acceptat că, în principiu, un proiect care se întinde pe durata a 20-25 de ani este mai curând improbabil. Ca posibilitate de realizare, el ar trebui să se raporteze la o perioadă de maximum 15 ani. Schema europeană a luat foarte puțin în calcul factorul privat și intervenția lui în viața publică, lăsând deciziile și acțiunile mai curând în seama statului, dar această perspectivă este oarecum contrazisă de logica dezvoltării actuale a economiei locale și europene. Problema fundamentală a studiului și a valabilității lui este de a identifica un mod care să arate cum anumite pot fi abordate lucrurile mai centralizat și mai direcționat. O mare problemă a studiului a fost reactivitatea foarte scăzută din partea decidenților și Consilierilor generali”.

În continuare, dl. Nicolae Țarălungă a adus și el la cunoștința celor prezenți o serie de probleme importante pe care studiul le-a implicat: „Una dintre provocările consistente pe care a trebuit să o rezolvăm a fost legată de ciclul scurt al mandatelor factorilor de decizie, politicienilor, și termenul lung pentru care a fost gândit proiectul, pentru că el pune la modul cel mai serios întrebarea referitoare la urmărirea proiectului – în ce condiții va putea el beneficia de continuitate?

Răspunsul nostru a fost că această continuare posibilă se leagă de credibilitatea proiectului, calitate care ar avea darul să facă proiectul acceptat de către cât mai multe grupuri de interes, care ar ajunge la, și ar fi adepții unui consens credibil. Cum documentul nu este normativ, starea de fapt este că proiectele care se întind pe 2-5 ani ajung să fie considerate cele mai importante. Strategia are, firește, nevoie de capacitate de implementare, care se leagă în primul rând de nevoia de finanțare, dar proiectul are evident capacitatea de a atrage fonduri europene.”

Liviu Ianăși: „Vom încerca, pe cât posibil, să observăm modul în care decidenții au consultat strategiile la modul serios și aplicat, eventual folosindu-se de ele, și nu doar trecându-le în revistă.”

Tiberiu Florescu: „În condițiile actuale, nu cred că se poate vorbi despre o evoluție ori posibilitate de evoluție nici a orașului și nici chiar a documentației dumneavoastră. Sunt de acord cu ideea de a schimba numele documentelor prezentate din Strategie în Concept Strategic, dar chiar dacă documentul în sine este valoros, pentru că toată echipa este profesionistă și abordarea este una riguroasă, el arată că există o strategie, dar nu un concept strategic. De pildă, nu înțeleg, din cele prezentate, după ce principii se face prioritizarea obiectivelor. Mai cred că acest concept strategic trebuie însoțit de un punct de vedere critic asupra Bucureștiului, care să cerceteze coeziunea teritorială a orașului, rolul acestui oraș în Europa ș.a.m.d. pentru ca la sfârșit să propună o serie de obiective legate de rolul Bucureștiului în regiune și în lume. Și apropo de obiective, poate că ar trebui gândite și obiective alternative, care să ofere posibilități multiple de evoluție, în ideea în care, din diferite motive, un anumit segment al strategiei nu va funcționa. Politicului ar trebui, cred eu, să i se arate numai obiectivele fundamentale, lucrurile foarte clare la care el ar trebui să subscrie, eventual să devină partener, iar conceptul să rămână ca o schemă foarte clară, permanent, în fața politicienilor, care ar trebui făcuți conștienți de faptul că acest document ar putea să răspundă la întrebări fundamentale de genul „cum rămâne Bucureștiul pe coridorul european?”. Și pentru că întotdeauna apar neînțelegeri și dificultăți în receptarea corectă a mesajului transmis de un document care este elaborat în limbajul de specialitate, v-aș ruga ca materialul să nu fie confuz pentru ne-specialiști. Cât privește calitatea în sine a documentului, unele analize pe care le-am urmărit mi se par sumare și cred că mai trebuie verificate.”

Bogdan Bogoescu consideră că documentul trebuie completat cu o prevedere care să susțină conexiunea Bucureștiului cu Europa, în sensul accesibilității și mobilității, și cu propuneri de soluții sau metode de negociere pentru întreaga durată analizată. Apreciază că, în orice caz, pentru atacarea obiectivelor fundamentale va fi nevoie de acordul cât mai multor organizații și foruri de competență.

Gheorghe Pătrașcu: „Aș lega acest document de o necesitate timidă a Primăriei: nevoia imperioasă a unei structuri de planificare strategică a Municipality, care să susțină structura de pregătire operațională a proiectelor, cu un accent deosebit pe coordonare.” Liviu Ianăși completează observațiile arhitectului-șef, arătând că proiectul are nevoie de monitorizarea dezvoltării, de susținerea reglementărilor (motiv pentru care colaborarea cu administrația Capitalei este fundamentală), de asigurarea capacității de operaționalitate (se vizează integrarea trans-sectorială a proiectelor mai mici) și, dată fiind complexitatea lucrărilor ce vor trebui realizate, de precizarea exactă a ce, unde și cât se externalizează din serviciile necesare.

Nicolae Țarălungă: „Conceptul propune, odată cu strategia, și un plan de acțiune. Relația cu PUG trebuie neapărat realizată, dar e la fel de important să fie reținut că acest Concept nu va propune un model de restructurare la nivel de administrație de instituții.”

Bogdan Bogoescu atrage atenția asupra posibilității ca „legile de care este nevoie pentru susținerea acestui concept să nu apară la timp și ne mai putem gândi și la situația în care o serie de date pe care le veți obține sau pe care le-ați obținut deja să fie diferită față de estimările sau așteptările dumneavoastră. Cred că este nevoie să luați în calcul și această posibilitate, ca să nu fiți surprinși și să puteți face față util și la timp unei crize de acest fel.”

Dorin Ștefan: „Cred că valoarea unei astfel de documentații va fi în realitate de 20-25% față de ceea ce s-a obținut și s-a estimat. Ca atare, eu cred că o pot și susține, și respinge, dar nu văd rolul debaterilor și al feed-back-ului relativ la un document care, cred eu, se va devaloriza destul de rapid.”

Sorin Gabrea: „Am lecturat documentul cu mare atenție și sunt de părere că abordarea este una prea abruptă. La acest nivel profesional și de limbaj nu vom putea face nimic. Diferența de raportare la realitate este uriașă, ținând cont mai ales de faptul că administrația publică se află de ani buni într-o involuție continuă, și cantitativ, și calitativ. Sunt ferm de părere că este necesar să fie realizată de echipa dumneavoastră, cât mai curând, o „traducere” a limbii folosite dinspre plan spre realitatea administrativă. Lucrurile cred că trebuie aduse în zona realului efectiv. E nevoie de un plan de acțiune și de investiții, lucruri care vor reclama implicarea Primăriei, iar scopul ar fi, după mine, urmarea unei gândiri coerente și nu realizarea unui nou PUG la care să putem acționa din nou numai funcție de POT și CUT. Apoi e mare nevoie să nu uităm că în țara noastră o serie de regii importante – Apa Nova, Electricitatea, uneori chiar și Metro-ul – din nefericire funcționează după propriile planuri, cu alte obiective și alte legi decât cele ale unei dezvoltări normale și coerente. Cred, în ce mă privește, că documentul trebuie cu orice preț transmis și asumat de primărie, de cele de Sector, de cea Generală, precum și de Primăriile orașelor sau comunelor învecinate cu Capitala. Bucureștiul trebuie să constituie un obiectiv principal din punct de vedere administrativ și al dezvoltării, fie și pentru faptul că 36% din investițiile de la nivel de țară și 43% din economia națională sunt realizate aici.”

Anca Ginavar: „Suntem în momentul de schimbare a paradigmei. Primăria, este acum reactivă. Conceptul strategic trebuie să înceapă să schimbe și abordarea lucrurilor și limbajul folosit în această abordare, motiv pentru care cred că este nevoie și de o analiză funcțională a Primăriei. Pe de altă parte, măcar identificarea proiectelor strategice este nevoie să fie realizată. La următoarea fază, vor trebui prezentați indicatorii de rezultat, precum și afectarea directă a strategiei. În relația cu Guvernul, vor fi realizate, sperăm, permanent, discuții cu miniștrii și organizate mese rotunde privitoare la rolul Bucureștiului în țară și în afara țării. E nevoie și de un dialog permanent cu Ministerul Transportului, pentru că în strategie afectăm și drumurile și viitorul aeroport. Ar fi bine ca Strategia să fie discutată de toate comisiile de specialitate implicate.”

Sorin Gabrea: „În primul rând, cred că este necesară fixarea unor ținte clare, care vor fi repere materiale și palpabile spre care mă îndrept. Sunt, apoi, o serie de mari probleme la care trebuie dat un răspuns clar – a dispărut, de pildă, industria Bucureștiului, care a deplasat spre alte activități un număr de peste 400.000 de persoane, o masă impresionantă de oameni „dislocați” – ce fac toți aceștia acum, și ce vom face cu ei în anii următori, chiar dacă unii dintre ei s-au reorientat ori au plecat? Cred, apoi, că trebuie să fie extrem de limpezi pentru oricine criteriile de clasificare ale orașelor din Europa, ca să putem face o demonstrație înțeleasă de toată lumea asupra lucrurilor care ne lipsesc în acest sens. Aș mai vrea să știu cât de eficient este orașul, ecologic și economic? În fine, orice buget, și cel al municipalității, este unul limitat: ce se poate face cu banii existenți și cum vor mai apărea alte fonduri care să susțină alte posibilități de dezvoltare? Care ar fi, în cele din urmă, relevanța acelui top al orașelor europene? Toate acestea sunt lucruri care trebuie explicate cât mai clar posibil. Vă mai amintesc, printre altele, că a fost încheiat de curând Auditul dezvoltării Urbane a Bucureștiului, care sunt sigur că vă va oferi unele date interesante.”

Cassandra Roșu: „Am un neplăcut sentiment de generalitate și de

academic a documentației, care mi se pare greu de comunicat unor nespecialiști. În ce mă privește strict, remarc o abordare sumară a problemelor legate de Patrimoniu.”

Andrei Zaharescu ar dori să fie precizată mai limpede modalitatea obiectivă de dezvoltare a orașului – concentrare? dezvoltare în extensie? Care ar fi, în ultimul caz, direcția concretă de dezvoltare? Liviu Ianăși: „În acest moment, noi mai dispunem doar de 50% din timp și 35% din fonduri spre a duce mai departe acest concept. Pentru moment, trebuie să ne temperăm cu toții așteptările, mai ales că nici între noi, de multe ori, nu avem aceleași opinii asupra unor lucruri și mai sunt și lucruri care depășesc stricta noastră competență și acoperire.

Există, de pildă, o foarte importantă problemă față de care trebuie luată cât mai urgent o decizie și care se leagă de un lucru care nu ține neapărat de București, dar care îl implică într-un mare grad – relația orașului și a țării cu Dunărea și Marea Neagră, ambele obiective importante (dezvoltare turism, ecologie, ș.a.m.d.). În ce ne privește, ele sunt motivele, provocările cărora trebuie să le răspundem pentru a putea, în cele din urmă, să răspundem întrebării „Ne dorim să fim o capitală europeană de gradul II, cum putem fi pentru moment, reinventată și cu statut periferic, dar care are clare legături cu Europa și cu lumea, sau ne mulțumim cu condiția de teritoriu național?” Ca diagnostic, Bucureștiul suferă și el de bolile globalizării: rupe cu relațiile înconjurătoare, fără a fi centrul unei regiuni; are o polarizare socială crescută bogati/săraci; nu a făcut față dez-industrializării, acțiune care a dus la deteriorarea relației dintre mediul construit și servicii, acestea din urmă fiind prost plătite și antrenând o decădere a standardului de viață, la care se mai adaugă migrația (din București în afară, din afară în București).

Cât privește obiectivele pe care ni le propunem, cred că ele trebuie să fie clar distincte – există obiective de ne-avoidat și obiective flexibile, însă trebuie să ținem cont de criza generală de fond în care propunem aceste proiecte. Trebuie să conștientizăm ca strategie nevoia și impactul întâzierilor, cifrele spunând că dacă în 5 ani nu se va trece la realizarea reală a lucrărilor, cel puțin jumătate din obiectivele Bucureștiului vor fi ratate pentru intervalul 2016-2020, iar lucrurile vor sta și mai prost pentru durata lungă – 2020-2035.

Pentru moment, ne lipsesc până și scenariile de dezvoltare a Capitalei, aici lovindu-ne de receptarea documentului, care trebuie grupat și funcție de nevoile managementului orașului, unde documentele ar trebui să se adreseze procesului negocierii, dar acest text trebuie să fie clar, spre a semnala cu franchețe problemele, ceea ce nu de puține ori conduce la situații tensionate. Bucureștiul trebuie să regăsească accentul proiectelor publice. Însă totul se face oarecum în suspensie, pentru că unele lucruri au fost deja decalate – și mă gândesc aici la surprizele pe care ni le va revela recensământul Bucureștiului. Apoi, pentru că oamenii nu înțeleg importanța acestei strategii pentru oraș și pentru țară, suntem în situația de a întâmpina mari dificultăți legate de lucruri banale, cum ar trebui să fie adunarea directorilor din Primărie la o singură masă pentru o discuție. Am fost îndrumați către site-ul Primăriei, care constă într-o listă de aproape 200 pagini despre incongruențele din oraș.

Noi ne dorim să putem preciza proiectele strategice pentru oraș, localizate sau nu, dar foarte importante și pe de altă parte să descriem teritoriul din oraș care are nevoie de o altă paradigmă de dezvoltare. Pentru moment, ca lucruri concrete de care orașul are nevoie vitală, vom menționa doar noul aeroport și o nouă gară internațională, actualul sistem feroviar fiind depășit. În septembrie, vom reveni cu o listă de politici.”

4. PUZ Șos. Panduri nr. 105-115 /Bd. Geniului, S.5 / proiectant ASIX DESIGN SRL (revenire)

Se recapitulează pe scurt datele proiectului – suprafața de peste 5.000 mp permite, conform PUZ Nod Răzoare, datorată și unei suprapunerii perfecte între vechiul PUZ și dorința proprietarilor terenului, construirea unui imobil de mare înălțime, chiar dacă pentru moment zona afectată este încadrată în V1A – dar soluția are acceptul Ministerului Mediului. Se dorește, de fapt, modificarea

acestui regim în V1M, care să permită construirea unei clădiri de P+20, realizabil prin PUZ cu ilustrare de arhitectură, așa cum s-a cerut anterior; CUT va ajunge la 5, POT la 15%. Zona este una cu clădiri mixte, de înălțimi diferite. Sunt prezentate Comisiei două variante de edificabil, una elipsoidală, una cu o formă ruptă, ambele cu funcțiuni publice la parter.

Elena Boghină observă că soluția de trafic este cea prevăzută de PUZ Răzoare, fără îmbunătățiri importante, dar Sorin Gabrea consideră soluția ca fiind „ciudată” și cere să fie prezentat studiul de circulație; este de părere că trebuie clarificate cât mai clar condițiile de circulație ale zonei, ele fiind o parte importantă a proiectului. Stelian Constantinescu face precizarea că POT real al propunerii este 27% și nu 15%, așa cum s-a afirmat, pentru că reglementarea se face pe tot UTR, dar nu integrând și celelalte proprietăți, cărora nu trebuie să le fie delegată această sarcină. Alexandru Beldiman precizează Comisiei că situația din cadastru a proprietăților nu permite identificarea celorlalți proprietari, și ca atare se anulează posibilitatea de moment a unei negocieri cu aceștia.

Bogdan Trifan: „Ne-am opus categoric ideii de accent în zona V1. Suntem de părere că aici trebuie păstrat un parc, pentru că zgomotul și nivelul de poluare sunt foarte mari.”

Cassandra Roșu cere să fie prezentat un studiu de vizibilitate a clădirii din mai multe puncte.

Bogdan Bogoescu: „Am văzut un cadastru al locului, dar nu înțeleg care este situația acestor proprietari. Cred că problema și prezența viitorului turn trebuie raportate la fiecare proprietar, poate printr-o participare de ordin juridic. Personal, cred că locul este potrivit pentru realizarea unui landmark, de aceea mi-aș dori ca proiectul să aibă o bună personalitate arhitecturală.”

Sorin Gabrea este de părere că ar fi bine să se rezerve posibilitatea generică a apariției unei a doua clădiri de acest tip, poate prin comasarea proprietăților celorlalți vecini.

Tiberiu Florescu: „UTR care s-ar numi V1M nu există în documentațiile de urbansim, e o invenție. O atare indicație nu există din punct de vedere al legalității.”

Dorin Ștefan este de acord cu Bogdan Bogoescu: „Forma este prea timidă în comparație cu vocația locului; sunt de acord cu realizarea unui landmark.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă propun amânarea proiectului, cu următoarele cereri: opinie juridică privind parcelarul; configurarea utilităților publice; regulament clar pentru zona V1M; păstrarea unei suprafețe pentru un nou edificabil, în condițiile în care ceilalți proprietari își vor da acordul pentru comasarea proprietăților.”

**Notă: Arh. Dan Marin nu a participat la discutarea proiectului.*

A mai fost prezentată succint documentația PUZ Str. Aurel Vlaicu nr. 120-122, S.2 / proiectant TERESTRA DESIGN SRL, privind intrarea în legalitate a unei construcții, cerere refuzată de Comisie.

21 septembrie 2011

Prezentare a Proiectului Integrat de Dezvoltare Urbană (PIDU) la Primăria Capitalei

În data de 21 Septembrie 2011, la Primăria Generală a Capitalei a avut loc prezentarea Proiectului Integrat de Dezvoltare Urbană, proiect de urbanism dezvoltat de un consorțiu de firme care are în alcătuire următoarele societăți: Synergetics Corporation, Re-act now Studio, Space Syntax, KXL, DC Communication, Igloo Architecture, Studio Basar, A Stil, Macarie, O'Looney Architects, Soare&Yokina Arhitecți Asociați, Republic of Architects, Dorin Ștefan Birou de Arhitectură, KVB Economic, Polah Design. Prezentarea a fost precedată de o alocuțiune a Primarului General al Capitalei, domnul Sorin Oprescu, care a dorit să atragă atenția celor prezenți asupra următoarelor aspecte:

- PIDU este un proiect prelucrat și dezvoltat în scopul ameliorării vieții cetățenilor bucureșteni, efort care a beneficiat de o generoasă colaborare a arhitecților; proiectele de acest tip sunt „multi-

plicatoare de dezvoltare”;

- Scopul proiectului: „Să facem din București o metropolă dezvoltată!”;

- „Bucureștiul are nevoie de un concept strategic pe termen lung”;

- Parteneriatele public-privat sunt singurele realități care pot oferi o idee concretă, palpabilă de dezvoltare a Capitalei;

- „Legislația de care se poate sluji administrația este deficitară, atunci când nu este de-a dreptul strâmbă”;

- „Doresc ca acest Proiect, în măsura în care va fi aprobat de Consiliul General, să devină Strategia Primăriei, de care mai apoi administrația „să se țină” pentru a obține o imagine coerentă a Capitalei și în final un oraș european, cu toate că sunt conștient că acestui proiect îi va urma o luptă care nu va fi deloc una de idei, ci una de influențe”;

- „Starea de fapt a orașului de astăzi, ca și a legislației, este una aberantă: pe de o parte, avem la modul real peste 25.000 de apartamente nou-construite care stau goale și încă 12.000 din Fondul Imobiliar de Stat care nu pot fi ocupate din cauza tarelor legislației, pe de altă parte aceeași legislație autorizează, astăzi, o documentație urbanistică în 48 de ore pentru o persoană juridică, în timp ce un cetățean persoană fizică trebuie să aștepte pentru o documentație asemănătoare între 9 luni și un an și jumătate.” Domnia sa a arătat că Proiectul conține observații și propuneri care privesc majoritatea aspectelor importante ale dezvoltării orașului, și în acest sens a enumerat cele 7 obiective conținute:

1. recuperarea unei identități urbane pentru Centrul orașului;
2. recuperarea zonei centrale de la S de Dâmbovița;
3. dezvoltarea unui model de transport alternativ, durabil;
4. realizarea unui sistem integrat de parcuri în zona centrală;
5. recuperarea spațiilor publice;
6. regenerarea urbană a cartierelor tradiționale degradate;
7. dinamizarea activităților economice.

În fine, Primarul General s-a declarat susținător al Planului de Acțiune descris de proiect, care își propune să integreze trei aspecte urbane fundamentale:

1. reabilitarea structurii și a infrastructurii urbane;
2. dezvoltarea durabilă a mediului de afaceri;
3. reabilitarea infrastructurii sociale.

A urmat, apoi, cuvântul arhitectului-șef al Capitalei, dl. arh. Gheorghe Pătrașcu, care a precizat că această prezentare înseamnă, de fapt, și primul pas spre consultarea publică a proiectului, el devenind din momentul prezentării sale oficiale document. Din punctul de vedere al calității, domnia sa este de părere că documentul prezentat este la nivelul european al dezvoltării urbane și corespunde prevederilor acestora, așa cum au fost acestea precizate în Convențiile de la Helsinki sau de la Toledo. Personal și profesional crede că PIDU (pe care îl consideră „document de cotitură din punctul de vedere al unei dezvoltări urbane coerente) este foarte oportun, pentru că prin gândirea pe care o conține și prin propunerile formulate, alături de Auditul Dezvoltării Bucureștiului și de Strategia pentru București, poate ajuta substanțial la formularea unui PUG operațional și eficient, de creștere reală a confortului urban și care să nu mai conțină ambiguități sau incoerențe. Mai apreciază că măsurile propuse pentru reglementarea traficului auto

și a transportului urban, cu deosebire pentru zona centrală, sunt foarte binevenite și vor trebui urmărite. Încheie apreciind că „Primăria va trebui să obțină, în susținerea și derularea acestui proiect, sprijinul populației civile și al factorului politic.” Prezentatorii propriu-ziși ai proiectului au arătat, în susținerea documentației, următoarele:

- Proiectul este început deja de câțiva ani și propune în esență să facă din Centrul Capitalei un spațiu prietenos; există soluții în acest sens, dar principalul obstacol întâlnit este, și pentru moment rămâne, cel al întâlnirii în acest segment a pietonilor / mașinilor / bicicliștilor; ceea ce spectatorii văd este o propunere de principiu care va fi, în timp, ameliorată;
- S-au realizat analize multidisciplinare asupra orașului, sociologic evidențiindu-se faptul că prin introducerea Centrului Civic ca proiect realizat, tot centrul Capitalei suferă de enclavizare – insulele create izolează orașul; urmare a acestui fapt, sondajele arată că în general Centrul orașului nu mai este apreciat, cu atât mai mult cu cât el este perceput ca suferind în continuare de degradare; peste 73% din bucureștenii chestionați au declarat că nu doresc să locuiască în Centru, deși îl vizitează des sau foarte des;
- Bucureștenii cheltuiesc în medie cca. 38 minute dus pentru drumul spre serviciu (la care se adaugă, zilnic, celelalte 38 necesare revenirii acasă); 75% dintre ei folosesc Metroul și RATB, iar 20% dintre bucureșteni nu utilizează mașina personală în oraș, păstrându-și doar pentru deplasări exterioare; 96% dintre locuitorii Capitalei doresc spații pietonale în Centru, iar peste 75% sunt în favoarea limitărilor de viteză în oraș, mai ales în zona Centrală;
- Zona Centrală nu trebuie folosită pentru trafic pe roți de tip tranzit, pentru că în acest caz rezultă importante disfuncții urbane, dar și economice;
- Centrul Capitalei se profesionalizează (comerțul și serviciile profesionale pentru acest loc s-au dezvoltat în ultimii ani) și trebuie acordată atenție sporită faptului că marile companii aleg pentru locare ariile de dezvoltare culturală a Capitalei, dorind să își asocieze brandul cu zonele care au o cât mai mare calitate a spațiului public;
- Indicele de infraționalitate este, totuși, crescut (între 4 și 15% dintre infraționiunile din București se petrec în zona lui centrală!);
- Este necesar un Centru al orașului care să aibă o identitate cât mai evidentă;
- Sudul orașului trebuie reintegrat, trebuie propuse forme de transport de tip alternativ în Centru, care să atenueze impactul circulației auto asupra locatarilor/pietonilor;
- Parcările propuse să fie coroborate, să reprezinte un element coerent care să ajute un management eficient al traficului (pentru moment, mașinile parcate la suprafață petrec un interval de cca 7 ore și jumătate pe loc, ocupând spații publice);
- Spațiile publice să fie recuperate și conexe, ca și străzile; să se dezvolte zonele publice, dacă este posibil în legătură cu un traseu bine analizat și posibil de realizat;
- Se dorește/se propune intervenția la nivel micro, cu proiecte-ancoră, iar pietele urbane care se vor constitui să fie obiectul unor competiții profesionale de amenajare;
- Modelul de transport este necesar să fie actualizat, în vederea

atragerii spre centru a circulației pietonale și a fluidizării traficului, pe cât posibil.

Au participat la Ședință membrii Comisiei Tehnice de Urbanism, profesori-arhitecți, membri ai asociațiilor profesionale, invitați media.

5 Octombrie 2011

Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea (Președinte), Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Dan Marin, Dorin Ștefan. Au fost prezenți și reprezentanții Serviciului Rețele, Andrei Zaharescu, și Circulație, Elena Boghină.

PUZ TELECONDOLA

Instalații de transport pe cablu și construcții aferente / proiectant SC ALTRIX SRL, SC KASOL GROUP SRL

În debutul prezentării se arată că telegondola a fost gândită cu un dublu scop: pe de o parte, spre a ajuta la exploatarea patrimoniului turistic al Capitalei, în speță a lacurilor, care sunt neexploatare, pe de altă parte ea s-ar putea constitui în mijloc de transport alternativ cel puțin pentru o parte din locuitorii orașului, având în vedere că traseul ei va acoperi porțiuni importante din trei sectoare ale Bucureștiului – 1, 2 și 3. Estimarea arată că, la o viteză de 5-6 m/sec, traversarea sectoarelor Capitalei s-ar putea face în 36 min. pentru S.1., 26 min. pentru S.2 și 10 min. pentru S.3, fiind acoperit în acest timp traseul Casa Presei-Pantelimon pe ruta Aviatorilor – Văcărescu – Plumbuita – Electronicii / Heliade între Vii – Pantelimon. Se mai afirmă că s-a încercat pe întreg traseul verificarea regulamentelor stabilite de PUZ, în sensul în care culoarele de survolare au fost gândite cât mai atent, spre a evita traversarea zonelor dens locuite, iar distanțele de siguranță în înălțime, cât și în lateral (până la edificiile construite) au fost concepute spre a evita orice posibilitate de accident. Se mai are în vedere, se afirmă, conexarea posibilă a unor locații de pe traseu cu puncte de trafic importante ale transportului public existent. Va fi realizat un parcurs panoramic variat și agreabil, care să ofere călătorilor puncte de vedere noi asupra unei zone a Capitalei, generându-se astfel trasee turistice și de agrement care vor face orașul mai interesant și mai căutat turistic, cel puțin.

Dan Marin solicită lămuriri asupra termenului de „zonă de protecție” folosit în prezentare – ce anume semnifică această sintagmă? Se răspunde că termenul definește, în acest caz, distanța de cel puțin 8 m dintre punctul cel mai îngust al culoarului și cablu, pe verticală.

„Și în cazul în care culoarul survolează o proprietate?” – se răspunde că „proprietarul are dreptul asupra edificabilului reglementat”.

Bogdan Bogoescu dorește să știe care este înălțimea minimă atinsă pe traseu. Răspunsul este că „în privința lacurilor, acest indicator ține de culoarul navigabil prevăzut de Căpitania Snagov”, iar în ceea ce privește traversarea parcurilor, înălțimea minimă va fi stabilită funcție de coroana arborilor, care va fi depășită cu un număr de metri.

Casandra Roșu: „Dacă îmi amintesc corect, ați prezentat acest proiect și la Ministerul Culturii, iar acolo v-a fost solicitat un studiu istoric prin care să fundamentați traversarea Parcului Herăstrău, care este monument istoric. Punctul nevalgic era legat de amplasarea stâlpilor de susținere ai cablului în Parc. Repet, așadar: aveți un studiu de fundamentare care să motiveze intervenția pe care o doriți dumneavoastră în această zonă? Personal, cred că vor fi foarte mari probleme tehnice legate de acest traseu, dar înaintea acestora există chestiunea de principiu a intervenției într-o zonă-monument. În fine, vreau să mai spun că într-o capitală europeană, anumite zone trebuie privite cu maximă seriozitate și răspundere, mai ales în intervenții de acest fel, care mi se par cel puțin hazardate, în acest moment.”

Dan Marin: „Să revenim la problema stâlpilor de susținere – eu văd că propuneți niște cote variabile pentru ei – între 50-80 m înălțime. Pot să vă spun cu siguranță că un stâlp de susținere de 50 m, ca să iau numărul cel mai mic, reclamă o structură extrem de serioasă și are, indiferent de formula propusă, o prezență importantă în oraș.”

Sorin Gabrea: „Eu înțelesesem că noima acestei instalații este să pot vedea orașul în cele mai bune condiții, nu să pendulez cu cabina între înălțimi variabile. Credeam că înălțimea stâlpilor ajută la survolarea priveliștilor și nu că ei vor face un traseu special, marcat puternic. Sensul traseului ar fi fost, după mine, să beneficiaz de o traversare a orașului dacă se poate la modul cel mai firesc, nu cu ajutorul unui traseu puternic prin el însuși.” Se răspunde la această observație că „înălțimea diversă oferă priveliști surprinzătoare ale orașului, diverse amplitudini de priveliște.”

Cassandra Roșu: „Regret să v-o spun, dar la acest calibru, stâlpii dumneavoastră vor fi niște monștri.”

Sorin Gabrea solicită să fie prezentat Comisiei un stâlp de susținere cu înălțimea de 50 m și o secțiune de la baza acestuia – răspunsul este că „un stâlp ca atare nu a fost desenat în sine, dar ar fi vorba despre o arie afectată de 16x16 m (256 mp) – practic, va fi vorba despre un pilon fixat cu cabluri la scară, diafane.”

Bogdan Bogoescu: „În principiu, probabil că ar fi foarte frumos să putem avea o perspectivă diferită, de sus, asupra lacurilor.

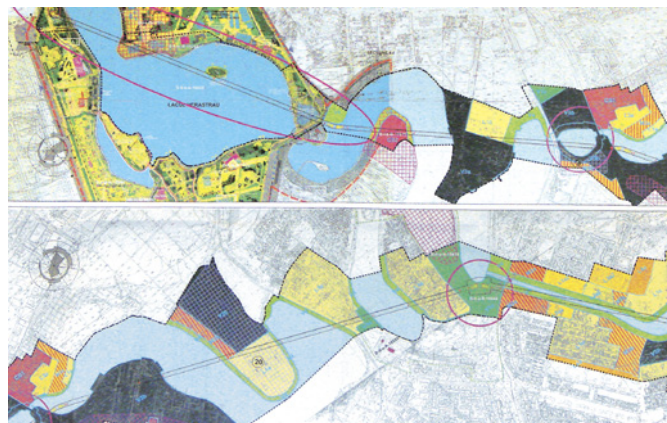
Demonstrația dumneavoastră, însă, în ce ne privește, va trebui să ne ofere soluții pentru cele două mari probleme ale proiectului: 1. designul și dimensionarea stâlpilor; 2. impactul la sol al acestor stâlpi, mai exact relația lor de fapt cu situl în care vor fi implantați, mai ales în zonele delicate, de tipul celor asupra cărora a atras atenția Cassandra (Roșu). Cât privește receptarea peisajului, personal nu cred că ar trebui să se conteze pe o anume viteză mare, care să acopere o rută într-un timp eficient – dimpotrivă, cred că ar trebui să putem privi într-o deplasare mai înceată acest peisaj, dacă socotim că el merită.”

Referentul lucrării, Stelian Constantinescu, intervine dorind să atragă atenția asupra faptului că „dacă Ordonanța 114 mai este în vigoare, și până acum nu știm să se fi abrogat, atunci proiectul nu are obiect, pentru că o stație la sol a acestui traseu, cu spațiul pentru așteptare, accese, scări ș.a.m.d. va afecta peste 1.000 mp, pe care de pildă, în Herăstrău, (1.200 mp) trebuie să îi sacrificăm dintr-o zonă verde, că să nu mai vorbim de faptul că aceasta este considerată și monument. La Plumbuita, stația este dublă ca mărime, iar problemele de așezare sunt și mai mari. Dar în afară de aceste probleme, nu înțeleg cum se consideră că „intervenția nu modifică indicatorii”, câtă vreme acele construcții trebuie neapărat realizate? Pe de altă parte, aș dori să mai adaug că în acele cabine peisajul se vede mai curând lateral, nu dedesubt, ceea ce mă face să remarc că, poate, traseul pentru această linie a fost ales greșit. Cred că ar fi de mare folos o simulare vizuală a traseului.”

Dan Marin: „Lacurile Bucureștiului sunt un element urbanistic, turistic și natural important, care ar fi bine să fie puse în valoare. Însă alături de lacuri se află și un mediu construit destul de prezent pe traseu. Iar spre Fundeni, de pildă, calitatea acestei construcții scade dramatic – iar ceea ce vreau să spun este că parcurile și lacurile trebuie amenajate și ameliorate în primul rând la sol: într-un oraș, iei cunoștință de calitatea amenajării unui parc, a unui peisaj sau lac în primul rând la sol, nu cățărând și la o distanță considerabilă de realitate. Stâlpii și astfel de trasee sunt proprii zonelor montane foarte largi, unde posibilitatea privirii de a parcurge zone este practic nelimitată și unde, apropo, scara stâlpilor se pierde, pentru că în relație cu scara amplă a peisajelor ei devin infimi și, ca atare, acceptabili. Și, ca răspuns la sugestia dumneavoastră de aliniere a orașului cu alte orașe europene, unde o asemenea formă de entertainment există, vă atrag atenția că Dresda, de pildă, a fost declassată ca oraș de pe lista Patrimoniului UNESCO pentru că autoritatea administrativă a ținut morțiș să construiască într-un anume loc un pod care afecta vizibilitatea, panorama orașului într-un punct sensibil. Stâlpii dumneavoastră vor fi foarte, foarte prezenți, oriunde i-ați amplasa și doresc să precizez, în final, apropo de întreaga propunere, că niciun mare oraș turistic european nu are telegondolă care să taie puternic țesutul urban.”

Cassandra Roșu se declară împotriva proiectului cel puțin până în momentul în care vor fi clarificate problemele avizului de la Ministerul Culturii și ale legalității construirii pe un spațiu verde.

Constantin Enache: „Personal, recunosc că un proiect de acest fel, astfel prezentat, mă încurcă, în principal pentru că nu sunt în pose-

sia unor cifre care să-mi demonstreze o anumită eficiență a acestei întreprinderi. Mi s-a comunicat o impresie și, ca atare, și eu am față de el doar anumite impresii, cea mai importantă fiind că un astfel de gest mi se pare „o floare la pălărie”. Nu înțeleg nici ce date au avut consilierii Primărilor 1 și 2 atunci când au hotărât să promoveze acest proiect. Nu îmi este deloc clar cum anume se va îmbunătăți viața bucureștenilor prin acest proiect; nu mă văd, de pildă, plecând de la acel centru comercial din apropierea unui capăt al traseului cu – știu eu? – o plasă de cartofi și cu o cutie de pălării spre o peninsulă care se va construi cândva. Căci, să acceptăm, construcția va fi în principal o formă de divertisment care, în acest moment, nu are date complete spre a fi analizată tehnic (ca eficiență, ca funcționalitate ș.a.m.d.) și reprezintă clar o anume orientare sau decizie politică, de vreme ce poate fi alocată pentru construirea acestei distracții o sumă probabil apreciabilă, în timp ce există, la nivelul întregului oraș, serioase probleme de infrastructură. Problema este prin urmare de ordin politic și se referă la un mod de gestionare a fondurilor, punându-ne întrebarea sau introducându-ne în dilema – construim un parc de distracții sau rezolvăm problemele orașului?” Vlad Cavarnali observă că proiectul implică și o atentă perspectivă topografică asupra traseului, dat fiind relieful variat care va trebui străbătut: „Contextul și cadrul natural cotează foarte mult. Mai cred, ca și colegii mei, că e bine ca acest transport de agrement să fie corelat cu cel public, spre a ajuta și la soluționarea nevoilor orașului. Ca și obiectiv, proiectul poate fi atractiv, în măsura în care va fi rezolvat interesant – dar cred și eu că decizia, aici, este una în primul rând politică.”

Dorin Ștefan declară că nu se opune proiectului.

Sorin Gabrea: „Personal, nici eu nu m-aș opune proiectului, însă documentația și demonstrația pe care ne-o veți prezenta trebuie să fie mult mai convingătoare. E nevoie de o bună justificare a parcursului; de o corelare a înălțimii propuse cu panoramă; de un studiu de vizibilitate; de un impact asupra mediului, neapărat însoțită de o suprapunere a traseului peste zonele importante ale orașului; nu în ultimul rând, e nevoie de regimul juridic al întregului traseu, ca și de lămurirea aspectului pe care survolarea parcelelor l-ar putea ridica. Vă vom mai ruga să ne arătați cum vor funcționa utilitățile – cum vor arăta „la lucru” stâlpii, stațiile; va mai fi nevoie de un garaj pentru cabine, foarte probabil de un service sau de un spațiu pentru întreținere și reparații, undeva; arătați-ne toate aceste construcții în relația lor vizuală și funcțională cu orașul. Nu ar fi rău să vă gândiți și la alte variante de traseu. Apoi, o să vă rugăm să țineți cont și de alte zone sensibile pe care traseul dumneavoastră le va întâlni cu siguranță – palate, zone protejate, arii cu un anume grad de confidențialitate, care vor reclama avizări de la diverse instituții ale statului: Armată, SRI, oficialități, poate ambasade. V-aș sugera că stațiile de acces la gondole să fie cumva amplasate în relație cu transportul public, nu în parcuri. Dar cel mai important lucru pe care ați putea să-l faceți în susținerea proiectului dumneavoastră este ca această propunere să fie prezentată sub forma unei părți dintr-un proiect mai amplu de amenajare a lacurilor în întreg orașul – gândiți un master-plan, construiți un proiect de investiție.”

Cassandra Roșu și Dan Marin contestă proiectul.

Colegiul Director al OAR București

Despre o idee nefericită

Dintre toate proiectele cu impact urban ieșite la iveală în ultimii ani în București, cel privind construirea unei telegondole peste lacurile din nordul orașului se anunță a fi de-a dreptul tulburător.

Fiind lansată înainte de ultimele alegeri sub forma de promisiune electorală a primarului sectorului 2 al Capitalei, nu am acordat atenție unei astfel de idei exotice, convins că ea va împărtăși soarta atâtor altora, născute în circumstanțe similare. Se pare că m-am înșelat, pentru că de atunci proiectul a progresat, ajungând la etapa postării pe site-ul Primăriei Municipiului București a anunțului de intenție privind elaborarea P.U.Z.-ului. Cred că de acum această inițiativă merită o privire mai atentă. Din dorința sinceră a unei judecăți cât mai limpezi, voi încerca să sintetizez principalele date, precum și obiectivele pe care proiectul respectiv și le propune.

Traseul se va întinde pe o distanță de 10 kilometri de la nord la est și va avea 6 stații, desfășurate între Piața Presei Libere și Pantelimon. În succesiunea lor, ele ar fi: Parcul Herăstrău (stație capăt), Bordei (stație intermediară – cu complex de agrement și parcare), Str. Barbu Văcărescu (stație intermediară – cu complex de agrement și parcare), Parc Plumbuita (stație intermediară – spațiu depozitare gondole), Heliade (stație intermediară), Hipermarket Cora (stație capăt).

Conform proiectanților, telegondola ar urma să îndeplinească mai multe funcțiuni – turism, agrement și transport public – „oferind utilizatorilor posibilitatea de a admira zonele verzi și luciul de apă”. Proiectul presupune de asemenea construirea de parcări la capetele liniei, care „vor permite decongestionarea traficului rutier prin traversarea Capitalei cu acest mijloc de transport”, precum și amenajarea unor locuri de agrement.

Pretenția cea mai surprinzătoare a acestui demers mi se pare cea a decongestionării traficului rutier. Cu o capacitate de transport de 4-6 persoane, telegondolele ar asigura o legătură fără sens a Pieței Presei Libere cu un supermarket (Cora Pantelimon), deplasându-se la înălțimea medie de 50 de metri (cea maximă ar fi de 80) și la viteza de 5 m/sec. Presupunând că fluxul de călători ar ajunge să fie suficient de mare pentru ca telegondola să fie calificată drept un „mijloc de transport în comun”, acesta s-ar realiza la niște costuri neatractive pentru a deveni o opțiune cotidiană a locuitorilor din zonă. Un calcul financiar simplu, luând în considerare experiențele similare din stațiunea Mamaia sau din Piatra Neamț, ne-o demonstrează.

Paradoxul acestui proiect cred că se găsește în special la

nivelul imaginii: traseul se ambiționează să lege între ele zone ale orașului extrem de diferite din punct de vedere al calității urbane. Singurul numitor comun al acestor teritorii este prezența lacurilor. Telegondola ar reuși o performanță tristă, devenind un element străin pentru toate zonele pe care le traversează – atât cele foarte valoroase de la nordul orașului, în special Parcul Herăstrău (monument istoric), în care ar fi denaturată armonia locului prin prezența distonantă a pilonilor de susținere (deloc discreți la înălțimea propusă), cât și zonele din est, destructurate din punct de vedere urban, cu o arhitectură de slabă factură, impropriu includerii într-un traseu turistic.

Argumentul că această inițiativă ar putea deveni un catalizator pentru impulsivarea regenerării urbane a zonelor care în prezent sunt slab dezvoltate nu cred că stă în picioare. La urma urmelor, cele 20 de milioane de euro – suma la care se apreciază că s-ar ridica investiția – ar putea fi investite din start în amenajări și echipamente urbane la sol, transformând malurile lacurilor în locuri publice frecventabile.

Într-o perioadă ce se anunță extrem de complicată în plan economic și financiar, pretenția admirării de la înălțime a acestor zone, chiar și asanate, pare fi o cochetărie de care ne putem lipsi. Insistența cu care asemenea inițiative sunt promovate de către foruri ce se presupune că ar avea o abordare eminentemente pragmatică este deconcertantă și ar merita niște cauze mai bune. Cred că un efort financiar atât de substanțial ar trebui canalizat mai degrabă spre alte direcții mult mai presante, pe care viața unui oraș chinuit le-ar impune de la sine.

Încă mai aștept, cu răbdare, o schimbare de optică a edililor orașului în ce privește prioritățile investițiilor de interes public. Cred că a venit momentul abandonării proiectelor frivole și lipsite de substanță, dar cu impact mediatic și al comutării interesului către o serie de operațiuni concertate, de mai mică amploare, adresate spațiului public, atât de slab reprezentat în oraș. Un prim pas timid îl poate constitui recentul concurs internațional pentru amenajarea Pieței Universității, organizat de Primăria Municipiului București, în colaborare cu Ordinul Arhitecților din România, și lansat în luna septembrie. Așteptările sunt mari și emoțiile pe măsură, dar dacă se va finaliza cu un succes, acest început ar putea deveni un model pentru colaborări viitoare, sperăm regulate. Ținem pumnii...

Arh. Mihai Ene

*A furniture system that is modern and sleek.
Comfortable and ergonomic, yet elegant.*

eRange. Particularly perfect

WWW.BNOS.COM

Use your smartphone
– scan the code
and download the
eRange catalogue

Comisia de disciplină

Principiul contradictorialității

Ceea ce a suscitât de curând intervenția comisiei naționale într-un caz prezentat Comisiei Teritoriale OAR a prezentat un interes în a aduce în discuție principiul contradictorialității așa cum este el în dreptul procesual civil.

lată cazul:

Doi arhitecți au întreprins, la propunerea și inițiativa unuia și pe baza colaborării celui alt o ofertă de proiectare către un client al primului.

De comun acord au făcut o înțelegere verbală de tip „onorariu de succes”, iar primul care în acest caz avea rolul de manager și beneficiar al ofertei în sensul obținerii contractului a compensat munca depusă de al doilea cu un onorariu minim pe care l-a plătit inițial, această plată constituind și un avans în cazul obținerii contractului.

Mai departe s-a procedat la derularea înțelegerii prin realizarea ofertei, ofertă care nu a fost acceptată de către client pentru motive care „aparent” nu țin de calitatea acesteia, ci mai degrabă de nou-apăruta lipsă a oportunităților financiare, drept care nu s-a semnat niciun contract.

Cel de al doilea arhitect, nedetinzând informații despre client și problemele acestuia, a interpretat gestul de a nu i se plăti întreg onorariul drept o inculcare a înțelegerii și a invocat acest fapt făcând o plângere la comisia de disciplină și solicitând restul de bani cuveniți, în opinia dumnealui.

Reclamantul a invocat „de facto” o situație asupra căreia nu a putut aduce clarificări în afara muncii depuse de el, muncă pentru care a fost compensat conform unei „înțelegeri” ulterior contestată.

Trebuie menționat că „de jure” înțelegerea nu a fost scrisă și parafată și, deci, nu a putut fi opusă celor declarate, iar la dosar nu au existat alte înscrisuri decât declarațiile celor doi, în opoziție, precum și desenele din ofertă ca probă a muncii depuse.

În această situație, Comisia, în lipsa unor alte condiții de drept, a solicitat prezentarea unor noi probe, comunicând pe această cale insuficiența celor administrate până la momentul acela. Prezentarea, ulterior, a unor documente indicând o experiență anterioară pozitivă între cei doi, care au realizat împreună o altă ofertă în aceleași condiții financiare, care însă a funcționat în parametrii înțelegerii și s-a terminat favorabil amândurora, nu a putut să constituie o probă, drept care comisia a respins plângerea prin inexistența unor probe în sprijinul sesizării.

Spun că a prezentat interes deoarece reclamantul împreună cu avocata dumnealui au revenit, invocând că principiul mai sus-menționat nu a fost respectat și solicitând rejudecarea cazului.

Și iată că... Comisia Națională a considerat rejudecarea cazului conform cu principiul contradictorialității, considerându-se că respectarea acestui principiu a fost încălcată prin neacordarea dreptului la o discuție între cei doi în cadrul comisiei, la acest lucru contribuind faptul că audierile acestora au fost individuale.

Este o procedură corectă ca, dacă nu au fost respectate principiile procesuale, cazul să fie rejudecat, dându-se atenție solicitărilor părților, cu mențiunea că Completul III al Comisiei Teritoriale, neavând probe pe care să fundamenteze sesizarea, pe de o parte, și apoi în lipsa unor noi probe valide, a decis că plângerea este neîntemeiată.

În drept, procesul civil este guvernat de principiile disponibilității, contradictorialității și publicității dezbaterilor, inclusiv de principiul respectării dreptului la apărare. Principiile menționate sunt o componentă a dreptului la un proces echitabil, consacrat prin dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului potrivit cu care, orice persoană, fie parte reclamantă, fie parte pârâtă, are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Principiul contradictorialității:

Principiu fundamental al dreptului procesual, în temeiul căruia fiecare parte dintr-un proces este îndreptățită să i se comunice toate actele părții adverse și să discute în contradictoriu problemele care interesează soluționarea pricinii.

Principiul disponibilității:

Principiul disponibilității semnifică posibilitatea părților de a dispune cu privire la obiectul procesului (adică de dreptul material) și de mijloacele procesuale de apărare a acestui drept, ceea ce înseamnă că judecătorul nu poate soluționa un litigiu decât în raport de limitele investirii de către părțile litigante.

Principiul publicității:

Caracterul public al procedurii civile, cu excepția fazei deliberării, este menit să asigure un proces echitabil prin protejarea justițiabililor împotriva arbitrariului judecătoresc, iar aplicarea sa poate fi limitată doar în mod excepțional.

Este de observat că aceste principii fac corp comun și nu cred că ele trebuie tratate separat, cum nu cred că trebuie anihilate sau folosite în mod abuziv vis-a-vis de codurile proprii ale Ordinului care fac referințe clare la aceste principii, fără însă a le defini. Este evident că jurisdicția proprie a Comisiilor Ordinului este de tip etic și nu civil, dar nu este clar că există aceleași instrumente de a le aplica. Un argument este că dezbaterile în contradictoriu fără prezența publicului sunt arbitrate doar de completul de judecată, iar în situațiile-limită nu se poate reacționa decât prin oprirea disputei, Completul neavând posibilități de reprimare a exceselor celor care nu se află în jurisdicția lui așa cum sunt cei care ne sesizează împotriva unor practici ale arhitecților.

De foarte multe ori, cei care vin la Comisie se sprijină pe decizia acesteia pentru a avea argumente suplimentare pentru acțiunea în justiție și nu de puține ori obțin direct satisfacții materiale ale acțiunilor lor, deși, dacă aplicăm principiul disponibilității, adresarea către Comisia de Disciplină fixează clar obiectul judecării în domeniul eticii profesionale și nu al raporturilor civile ceea ce ar determina orice judecată civilă să nu țină cont de aceasta.

Ne aflăm într-un impas clar între a considera strict codul deontologic precum și codul de procedură al Ordinului Arhitecților sau a adopta principiile dreptului procesual civil, în măsura evidențelor că orice cauză trebuie tratată

cu seriozitate, pentru a nu impieta asupra drepturilor profesionale ale membrilor Ordinului pe măsură ce cazuistica atenționează asupra acestui fapt.

S-a considerat de aceea convocarea plenului Comisiei de Disciplină Teritorială care a avut loc în legătură cu această hotărâre a Comisiei Naționale de rejudicare a cazului prezentat, și a avut rolul de a stabili în această etapă care este modalitatea de a realiza în fapt acest salt către respectarea principiului contradictorialității deoarece este știut că posibilitățile și autoritatea comisiei sunt reduse prin esența jurisdicției sale, în sânul breslei.

Semnalez că prin poziționare față de aceste principii ale dreptului procesual printr-o modalitate activă, Ordinul, prin Comisiile de Disciplină, va satisface aceste cerințe funcție de solicitările venite din partea membrilor Ordinului și interesului acestora față de cazuistica respectivă, drept care publicăm această informare.

Totodată, în ideea respectării principiului publicității și a dreptului derivat din acest principiu, se va putea lua inițiativa publicării proceselor-verbale ale ședințelor, în ideea că acest lucru este folositor pentru consacarea și apoi modificarea / îmbunătățirea codurilor după care Comisia își conduce activitatea.

Concluzionez prin aceea că este evident că procesul de modernizare se face prin conștientizarea profundă a valorilor proprii pe care arhitecții le aduc în societate, a apartenenței arhitecților la breaslă, precum și prin schimbări în procedurile de lucru, la nivelul Ordinului, unde acestea trebuie să aibă un corespondent satisfăcător.

Arh. Sorin Doru Ciomârțan
membru al Completului III al FTBOAR

Lider mondial în plafoane modulare suspendate

Armstrong Students' Competition Serbia 2010 Authors: Ana Cogoljevic, Stefan Dordevic – Faculty of Architecture, University of Belgrade, Serbia

Cultura ceramică de la Delta Design

Text: PAUL SCARLAT

Foto: © DELTA DESIGN

Pe dinafară, magazinul Delta Design din intersecția Râzoare (București) pare o hală imensă în care se produc lucruri grele și impunătoare. În interiorul său se descoperă, pe lângă expuneri de parchet, tapet, corpuri de iluminat sau elemente de bucătărie, o cascadă de forme și culori ceramice. Suprafețele line ale plăcilor ceramice susțin sinuoasele forme ale obiectelor sanitare. Însă ceea ce face Delta Design în acest spațiu nu se poate vedea dintr-o privire. Scopul acestui spațiu este de a continua un lucru început cu mii de ani în urmă: educarea spațiului de locuit și continuarea culturii ceramice.

Se poate spune că povestea ceramicii este chiar povestea omului. Cultura omului, capacitatea sa de a exprima lucrurile în maniera simbolică, survine acolo unde lutul este trecut prin focul creației. Iar orgoliul de a fi o creatură făuritoare de artă atinge orice om: este un lucru verificat că obiectele din ceramică au înflăcărat dintotdeauna inimile colecționarilor de artă. Din acest punct de vedere, recipientele artisanale ale Mesopotamiei, formele clasice ale amforelor grecești, delicatetea porțelanului chinezesc sunt pași pe care omul i-a făcut spre edificarea sa culturală și rămân cele mai prețioase obiectele din lume.

Același orgoliu se arată și între români. Cultura ceramică de Cucuteni, începută în neolitic între Carpați și Nipru, reprezintă nu doar un salt calitativ al vieții prin apariția unor instrumente noi în gospodărie și agricultură, ci înseamnă posibilitatea evadării spiritului spre teritoriul creativității. Vasele cucutenilor erau folosite în cultul solar pe care îl practica, dovadă fiind picturile de pe acestea. Continuarea culturii ceramice de către Delta Design se naște și din acest frumos testament al cucutenilor.

Lasând la o parte istoria, când vine vorba despre a locui și a construi, îmi vin în minte ideile lui Heidegger. Ideea centrală a ilustrului filosof german este că nu omul locuiește spațiul, ci ceea ce este construit îl locuiește pe om. A construi înseamnă a reprezenta material o operă, opera care întreține și edifică. A construi înseamnă a purta de grijă. A construi este sinonim cu a produce, a îndemna la depășirea spațiului ca ambient sau spațiu fizic. A construi înseamnă a educa

și Delta Design susține acest lucru. Showroomul Delta Design despre care vă spuneam că seamănă cu o hală este un laborator. Un loc de întâlnire în care arhitecții au posibilitatea de a educa și de a promova cultura ceramică. Delta Design invită arhitecții să imprime acest suflu către oameni, susținându-i cu produse de notorietate de la cei mai mari producători externi și cu experiența unor profesioniști din dome-

niul amenajărilor. Delta Design își propune o muncă corală, în care omul să se edifice cultural împreună cu ceea ce arhitecții desenează. Scopul Delta Design este de a asigura celui ce dorește o amenajare nu doar obiecte, ci și cultură, invitându-l să se întâlnească cu arhitecții ce se alătură acestei inițiative.

www.deltadesign.ro

GAMADecOR

naturalized by

delta
DESIGN

www.deltadesign.ro

G975. Bucatarie cu fronturi din Krypton. Insulă din granit alb, 75mm. Sistem de închidere oulisan digital.

Festival Zeppelin: Arhitectură, Oraș, Resurse

1 noiembrie – 20 decembrie 2011, București

Zvonuri teoretice sau științe avansate, multe declarații când idealiste când morocănoase despre ce-are să fie 2012 pentru economie și pentru noi, arhitecții și urbanisții români. Mai bine? Sau mult mai bine? Fiindcă de mai rău nici nu prea vrem să auzim. În acest climat puțin rigid și tensionat, zeppelin vrea să vă propună un întreg festival optimist, echilibrat și rațional despre aceste subiecte: în prim-plan problemele resurselor de dezvoltare ale orașului și ale economiei.

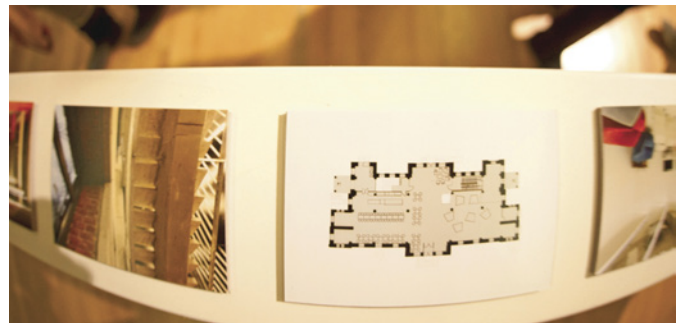
Deci să vorbim direct despre piață și despre dezvoltarea urbană în viitorul apropiat. Cine, cum și când poate face ceva în România, ce zic specialiști români și străini în arhitectură, urbanism și economie? Un subiect care aduce laolaltă profesioniști, decidenți și formatori de opinie, politicienii și oameni din lumea economiei.

Organizatori: Asociația Zeppelin

Partener: Ordinul Arhitecților din România

Cu sprijinul: MNAC, Ambasada Olandei, Disc program, Asociația Fondului Cultural Național, Goethe Institut, Erste Foundation

De când până când și despre ce? Din 1 noiembrie până în 20 decembrie, o serie de conferințe și dezbateri la cel mai interesant nivel, două expoziții, tururi ghidate de arhitectură (și desigur ceva petrecere, fiindcă trebuie să ne și bucurăm) vă vor ține atenția trează, vă vor implica și vă vor dinamiza toamna și începutul acestei ierni. www.zeppelin-magazine.net

Expoziția dedicată ACTIVISMULUI URBAN ÎN ROMANIA – este un studiu pe tema activării, a antreprenoriatului, a proiectelor inventate. Conține: exemple de activism urban, atitudini și luări de poziție, intervenții în spații publice cu implicarea comunității locale, conversie și recuperare de spații sau construcții ieșite din uz, re-activare

culturală urbană prin mijloace arhitecturale și artistice, design urban, instalații, restaurări de biserici, inițiative de protecție a patrimoniului din partea societății civile din România, reacții critice la politici urbane.

Expoziția AUSLANDSBEZIEHUNGEN Germany

<http://www.ifa.de/en/exhibitions/exhibitions-abroad/architecture/international-relations>

Este realizată în parteneriat cu Goethe-Institut București. Expoziția pune accentul pe practici alternative, realizate de birouri tinere care lucrează în afara granițelor Germaniei, între acestea numărându-se și echipa Planwerk din Cluj – 14 birouri ale căror practici acoperă o gamă foarte largă de abordări de la design interior la proiecte de locuințe, clădiri industriale, landscape design, programe culturale sau proiecte de dezvoltare urbană. De o calitate excepțională, expoziția germană vine să pună accentul pe un tip de atitudine orientată către analiză pragmatică a resurselor existente, pe fructificarea contextului cultural.

CITY-MONEY-ARCHITECTURE: conferințe și dezbateri cu participare internațională pe tema arhitecturii ca act politic într-o economie bazată pe valori culturale, la care vor fi invitați o serie de arhitecți, urbanisti experți în dezvoltare urbană, practicieni cu experiență în intervenții în contexte dificile, city-manageri și reprezentanți ai administrației publice, diverși specialiști în politici urbane, economiști, sectorul ONG activ în domeniu (vorbitori confirmați: Kai Voeckler (Archis Interventions Berlin), Ole Bouman (NAI, Rotterdam), Șerban Țigănaș (președintele OAR), Gheorghe Pătrașcu (arhitect-șef București), Joep de Roo (Eurodite, coordonator program Disc), Eugen Pănescu (Planwerk Cluj), Nicolae Țărălungă (iSH), Anca Ginavar (MdRT), Ellen van der Lei (Banca Europeană De Investiții), Leo van den Berg (director program Euricur), Damo Holt (director program Ecoris). Proiect coorganizat cu programul DISC.

Vizite ghidate de clădiri și situri industriale din București – PATRIMONIUL INDUSTRIAL

Va fi organizat un proiect-pilot de vizitare a unei selecții de situri industriale. Dorim să explorăm și să facem vizibile în publicații locuri ascunse și de o valoare culturală remarcabilă. Rezultatele cercetării vor fi publicate într-o broșură tipărită și în format online.

Conferințe în parteneriat cu Institutul Cervantes București cu două nume sonore ale arhitecturii contemporane: Marta Cervelló Casanova și Carme Fiol.

Consiliul Român pentru Clădiri Verzi

[ecoBiblioteca]

Inițiatori și Management de proiect:

Romania Green Building Council

Specialist proiect: Luiza Hanc

Consultant Living Building Challenge:

Timea Paal

Site Management: Bogdan Drăgănescu,

Smart&Pepper Consulting

Arhitectură: Dico și Țigănaș

Instalații: Cundall

Instalații de iluminat: b-lighting

Peisagistică: Katja Perrey Landscapes

Suprafață construită: 200 mp + 40 mp

(prispă)

Suprafață utilă: 149 mp

Adresa: Sat Cacica, județul Suceava

Desfășurător: Vara 2010 – concursul

Concept: noiembrie 2010

Propuneri schematică: februarie 2011

Șantier, faza 1: iunie 2011 - mai 2012

(în desfășurare)

Peisagistică și Design de Interior

(aprilie – mai 2012)

Recepție lucrări: mai 2012.

<http://www.rogbc.org/ro/ecobiblioteca>

Text: Luiza Hanc

A tunci când vorbim despre arhitectură sustenabilă în România, cel mai adesea suntem priviți cu o sprânceană ridicată. Nu e ceva cu care suntem obișnuiți, nici ceva pe deplin acceptat. Da, admirăm proiectele arhitecților celebri de afară – care, apropo, construiesc verde de peste 10 ani – dar nu vedem acest lucru posibil aici, pentru că:

a) presupunem că astfel de construcții sunt scumpe și b) nu există aproape niciun precedent local la care să ne raportăm.

[ecoBiblioteca] vorbește tocmai despre asta: cel mai înalt nivel de sustenabilitate poate fi atins în România.

Totul a început cu ideea programului Biblionet de a actualiza unele din bibliotecile românești de mult depășite. Proiectul dezvoltat împreună cu Consiliul Român pentru Clădiri Verzi a ridicat însă ștacheta din două puncte de vedere: propune ameliorarea accesului la informație introducând laptopuri conectate la internet (programul Biblionet) și, mai important, poate, oferă o lecție activă de responsabilitate asupra mediului prin faptul că proiectul presupune o renovare sustenabilă de nivel înalt. În vara anului 2010, s-a organizat un concurs, iar biblioteca publică din satul Cacica, județul Suceava a fost desemnată câștigătoare. Proiectul se numește [ecoBiblioteca].

În proiectele de arhitectură verde, munca de echipă are o pondere mult mai mare decât în proiectele obișnuite. Arhitectii, inginerii, designerii de interior, peisagistul și mana-

gerul de proiect se întâlnesc des pentru a discuta despre proiect. Designul sau proiectarea integrată înseamnă egalitate între membrii echipei și vizibilitate maximă a muncii fiecărei discipline față de celelalte. Întâlnirile de lucru ("design charettes") sunt organizate cu regularitate de-a lungul întregii succesiuni de faze ale proiectului, inclusiv cea actuală.

Echipa proiectului s-a hotărât să țină seama spre certificarea Living Building Challenge, iar proiectul [ecoBiblioteca] a fost înregistrat la International Living Future Institute, categoria Renovări, Transect 2. Provocarea Living Building este compusă din șapte zone de performanță sau Petale: Sit, Apă, Energie, Sănătate, Materiale, Echitate și Frumusețe, fiecare din acestea fiind subîmpărțită la rândul ei în mai multe Imperative. Toate imperativele caracteristice unei tipologii trebuie îndeplinite pentru a primi certificarea. Din punct de vedere sustenabil, proiectul trebuie să atingă cele mai înalte standarde. Până în prezent, există doar patru clădiri certificate Living Building în întreaga lume. [ecoBiblioteca] va deveni,

cel mai probabil, prima astfel de clădire din spațiul european.

Aviz celor sceptici: proiectul este în plină desfășurare. Lucrările de șantier au început la sfârșitul lunii iunie 2011 și Faza 1 a fost realizată conform planului. Până acum, s-au petrecut o serie întreagă de operațiuni pe sit. Stratul toxic de azbest ce acoperea inițial construcția a fost îndepărtat și înlocuit cu draniță de proveniență locală. În plus, trei tuneluri solare au fost deja instalate pe panta nordică, pentru a aduce lumină naturală în spațiul interior, în absența ferestrelor. Dar iluminatul nu este singura cauză a risipei energetice. Încălzirea este și ea o problemă, iar atingerea nivelului optim de confort termic poate fi îndeplinită prin alegerea unei soluții inteligente de izolare a pereților exteriori. În clima umedă și rece din Cacica, soluția optimă a fost cea a panourilor termoizolante structurale (SIP) compuse din două straturi de oxid de magneziu și spumă din ulei de rapiță (recoltă românească). Până la sfârșitul lunii septembrie, panourile fuseseră aplicate pe pereții exteriori și în zona de fundație și soclu. Va urma!

“Mediu, Tehnologie și Design / Environment, Technology and Design”

Pe 29 septembrie, Romania Green Building Council (Consiliul Român pentru Clădiri Verzi) a organizat la Universitatea de Arhitectură și Urbanism “Ion Mincu” un curs de o zi pe tema “Mediu, Tehnologie și Design”, cu scopul de a angaja reprezentanții la nivel regional și național ai companiilor din domeniul tehnologic, centrelor de date independente, numeroaselor afaceri ce necesită centre de date, arhitecților, designerilor de produse, celor din domeniul tehnologic și academic și altor profesioniști interesați în găsirea de noi moduri de a beneficia de schimbarea privind eficiența energetică și responsabilitatea față de mediu, în contextul creatorilor și utilizatorii de tehnologii avansate.

Prezentările din cadrul acestei conferințe au oferit informații relevante despre oportunitățile și importanța unei abordări mai responsabile față de mediu a design-ului, renovărilor și operațiunilor tehnologice din cadrul unei construcții. Utilizarea informației tehnologizate ne oferă instrumente puternice pentru a rezolva problemele de mediu și provocările legate de energie; astfel putem folosi cele mai bune soluții într-un timp foarte scurt.

Obiectivele acestei conferințe au fost:

- Prezentarea cazurilor de bune practici în afaceri ce au legătură cu îmbunătățirea eficienței energetice prin folosirea de noi tehnologii;
- Prezentarea unei game variate de instrumente sofisticate care ajută la atingerea unei performanțe ridicate în design-ul vizual și de mediu al clădirilor și la folosirea lor cu mai puțină energie și costuri scăzute;
- Furnizarea unor exemple de bune practici ale spațiilor de lucru verzi ce aduc economii, îmbunătățesc calitatea aerului interior și cresc productivitatea angajaților.

În plus, workshopul a fost structurat astfel încât participanții să aibă ocazia de a dialoga activ cu lectorii, în cadrul sesiunilor interactive de întrebări și răspunsuri.

În ordinea în care au prezentat, trainerii acestui eveniment au fost : **Steven Borncamp** - Președinte al Consiliului Român pentru Clădiri Verzi, **Saulo Spaolans** - Country President Schneider Electric, **Maria-Daniela Toma** - consilier în cadrul Ministerului Mediului, Direcția Generală Protecția Mediului și Dezvoltare Durabilă, **Corina Truică** - CEMS Tehnologii, **Alinda Dudu** - Epstein Architecture & Engineering, **Michel Arres** - Vicepreședinte IT Business Central Europe, **Tudor Triță** - CEO Archibus Solutions Center, Prof. Dr. **Dorin Beu** - Universitatea Tehnică Cluj-Napoca și Director filială RoGBC Transilvania, **Ioana Bușilă** - Corporate Relations Officer WWF România, **Monica Zărnescu** - Green Office & Operations Specialist RoGBC, **Cristina Șiu** - Manager Marketing și Evenimente RoGBC, **Dan Constantinescu** - reprezentant Nemetschek Romania și **Timea Paal** - Project Specialist RoGBC și Ambasador Living Building Challenge.

Cu peste 100 de participanți, evenimentul s-a bucurat de un real succes. La workshop au participat reprezentanți cheie din sectorul construcțiilor sustenabile și industriei IT, companii de construcție, arhitecți, ingineri, furnizori de servicii și tehnologii, studenți și profesori, autorități publice. Organizatorii au oferit și un număr limitat de burse studenților interesați.

SPONSORI:

PARTENERI :

PARTENERI MEDIA :

Zilele Arhitecturii Sibiu

Data de 3 octombrie este declarată „Ziua Internațională a Arhitecturii”, ceea ce a reprezentat o bună ocazie pentru organizarea unui șir de evenimente menite să aducă subiectul „arhitectură” în centrul atenției opiniei publice din Sibiu. Ordinul Arhitecților din România, Filiala Sibiu-Vâlcea, în parteneriat cu Fundația Heritas, beneficiind de o finanțare parțială prin Timbrul de arhitectură, au organizat în perioada 1-30 octombrie o serie de evenimente dedicate arhitecturii.

În aceeași perioadă Ordinul Arhitecților din România a aniversat 10 ani de existență, moment care a fost marcat la Sibiu prin organizarea unei conferințe teritoriale a Filialei Sibiu-Vâlcea a OAR.

Cum organizarea unor concursuri de arhitectură reprezintă un subiect mult discutat în ultima vreme, Zilele Arhitecturii au oferit posibilitatea de a dezbate aspecte deja menționate, promovând în același timp dialogul dintre arhitecți, proprietari, foruri decizionale și simpli cetățeni. Tematica „arhitectura modernă în context istoric” a oferit numeroase oportunități atât pentru prelegeri ale unor specialiști români, dar și internaționali cu experiență în domeniu, cât și pentru o masă rotundă. Această inițiativă a prezentat o importanță deosebită mai ales prin prisma faptului că la Sibiu, primarul Klaus Johannis și-a exprimat public dorința și interesul pentru organizarea unui concurs de arhitectură cu privire la construirea unui Centru Național de Conferințe. Această nouă clădire reprezentativă pentru orașul Sibiu, cu săli pentru spectacole de teatru, operă și balet se dorește a fi deopotrivă un important punct de atracție turistică și un centru pentru turismul științific.

Concursul de arhitectură a constituit tema a trei evenimente organizate în cadrul Zilelor Arhitecturii Sibiu: Simpozionul „Concursuri de arhitectură pentru centre sau cartiere istorice – abordare contemporană a provocărilor de actualitate”, Expoziția

„Concursuri de arhitectură din Bavaria, Germania, 2006-2009” și expoziția „Orașul nevăzut: Proiecte ale concursurilor de arhitectură desfășurate la Sibiu între anii 1880-1930”. Cele două expoziții au putut fi vizitate în Sala Atrium a Primăriei Sibiu până la sfârșitul lunii octombrie și s-au bucurat de un număr ridicat de vizitatori. Zilele Arhitecturii au prilejuit și organizarea unor tururi ghidate prin oraș, cu tema „Arhitectura Sibiului în perioada dintre începutul sec. XX și cel de-al Doilea Război Mondial”, precum și amplasarea unui obiect

arhitectural în Piața Mare. Este vorba despre pavilionul PauZA, realizat și prezentat cu ocazia Zilelor Arhitecturii 2011 la Cluj (4-7 mai) în cadrul unui atelier de design parametric coordonat de studenții Bogdan Hâmbășan și Anamaria Androne. Rolul obiectului a fost în primul rând unul de impact vizual, pentru a atrage atenția asupra evenimentelor ce urmau să se desfășoare. Obiectul a fost construit cu sprijinul voluntarilor de la Crucea Roșie Sibiu și a putut fi vizitat până la sfârșitul lunii octombrie.

www.arhitecturasibiu.ro

Zilele Arhitecturii Braşov

Braşovul a găzduit în perioada 6 – 16 octombrie "Săptămâna Arhitecturii", un eveniment organizat de către Filiala Braşov-Covasna-Harghita a Ordinului Arhitecților din România, pentru a aduce arhitectura și problemele care vizează spațiul public în atenția specialiștilor și publicului larg. Expoziții, conferințe și concursuri au adunat nenumărați participanți în cele 10 zile de manifestări. Evenimentul central al Săptămânii Arhitecturii a fost conferința cu tema „provincialism vs. provincie”, susținută la Centrul Cultural Reduta pe 14 octombrie, la care au participat Alex Axinte și Cristi Borcan (Studio Basar), Carla Dushka și Ciprian Isac (Atelierul de Grafică), Endre Vanyolos (Planwerk) și Ovidiu Talos (Orașul Memorabil). În urma prezentărilor susținute de invitați, a avut loc premiarea câștigătorilor concursului pentru Reamenajarea spațiului public din jurul statuii lui Ciprian Porumbescu și decernarea premiilor de arhitectură ale filialei. Proiectele participante la cele două concursuri au putut fi văzute în cadrul a două expoziții deschise pe tot parcursul evenimentului. Astfel, pe 7 octombrie, la Bastionul Postăvarilor a avut loc vernisajul expoziției ce a reunit lucrări definitive și proiecte din ultimii doi ani ale arhitecților din județele Braşov, Harghita și Covasna, iar pe 11 octombrie, în Turnul Ecaterinei, vernisajul expoziției cu proiectele participante la concursul de soluții organizat de OAR. O a treia expoziție, cu proiecte de diplomă, a putut fi vizitată la sediul OAR din Braşov.

Concurs de arhitectură la Brașov

Filiala Teritorială Brașov-Covasna-Harghita a Ordinului Arhitecților din România a organizat în perioada 5 septembrie – 3 octombrie 2011 un concurs de soluții pentru Reamenajarea spațiului public din jurul statuii lui Ciprian Porumbescu, amplasată în parcul Gh. Dima din Brașov. Cu scopul declarat de a continua seria de concursuri în arhitectură derulate în ultimul timp și de a contribui la perfecționarea și impunerea acestui instrument de lucru în cadrul procedurilor de atribuire a proiectelor din zona de interes a instituțiilor administrației locale, a investitorilor și a beneficiarilor, concursul de la Brașov s-a bucurat de un real succes.

În ceea ce privește amplasamentul, parcul Gh. Dima se află în afara zidurilor fortificate ale orașului medieval, dar în imediata vecinătate a laturii de vest a Centrului Istoric al Brașovului. Spațiul public care face obiectul concursului ocupă o suprafață de circa 150 mp, care cuprinde și bustul turnat în bronz al compozitorului Ciprian Porumbescu. Statuia beneficiază de o bună poziție în centrul istoric și se bucură de mare vizibilitate. Mai mult, în contextul inițiativei de dezvoltare și de promovare a unui traseu turistic-cultural prin exteriorul zidurilor cetății, care să lege Livada Poștei, Turnurile Alb și Negru, alea de sub Tâmpa, cu toate bastioanele de apărare, și Parcul Central, statuia are toate șansele să devină un reper mai însemnat și mai vizitat. Însă această situație impune realizarea unor lucrări de amenajare a spațiului ce o înconjoară, care să fie la înălțimea personalității marelui compozitor și a așteptărilor publicului din secolul XXI. Prin tema de concurs s-a urmărit reamenajarea suprafeței indicate, crearea unui punct de atracție turistică și culturală, realizarea unui model de intervenție urbană și de implicare civică și, nu în ultimul rând, afirmarea breslei arhitecților în societatea civilă. Cele 18 proiecte înscrise în competiție au fost jurizate pe 8 octombrie de arhitecții Constantin Goagea, Eugen Pănescu, Andrei Șerbescu, Tovissi Zsolt și Ioana Pop.

Premiul I și câștigătorul concursului

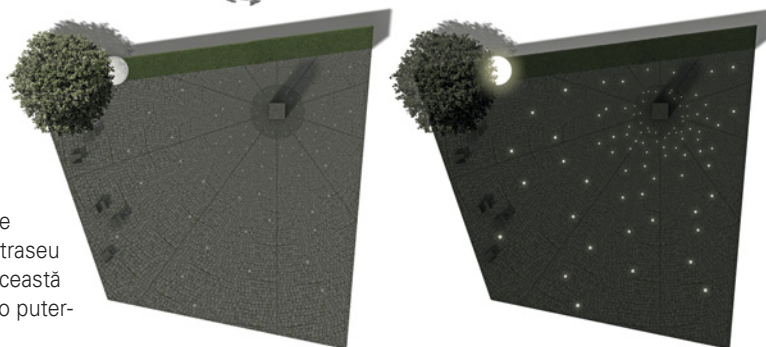
EXHIBIT ARHITECTURA

Autor principal: arh. Dragoș Oprea

Coautori: Johannes Bertleff, Magda Vieriu, Carolina Comșa, Cristina Matei, Octavian Hrebenciuc

Alegerea unei amenajări contextualiste este motivată de către autorii proiectului nu doar prin existența ideii de a realiza un traseu în exteriorul cetății, care cuprinde printre obiectivele sale și această statuie, ci și prin studierea istoriei locului, căci spațiul poartă o puternică încărcătură istorică pentru Brașov.

Soțul statuii lui Ciprian Porumbescu va fi remodelat și replacat cu aceeași piatră bazaltică cu „fața întunecată” ce vine să cadă ca o mantie și să acopere toată suprafața spațiului public amenajat. Scena propusă de cei de la Exhibit Arhitectura cuprinde bustul lui Ciprian Porumbescu așezat pe soțul din bazalt ce se contopește cu pavajul din piatră cubică, în dreapta scaunele, ce închid alea de castani, iar în fundal gardul viu pe care soțul se proiectează și care funcționează ca un paravan pentru diluarea imaginii ușor necontrolate a locului de joacă. Lumina în scenă este adusă printr-un corp de iluminat înălțat deasupra coroanei copacilor și prin reflexia stelelor în pavajul negru al decorului.

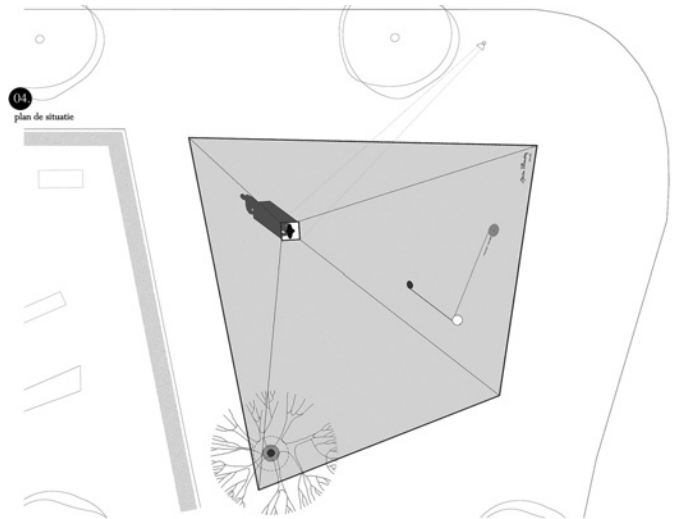
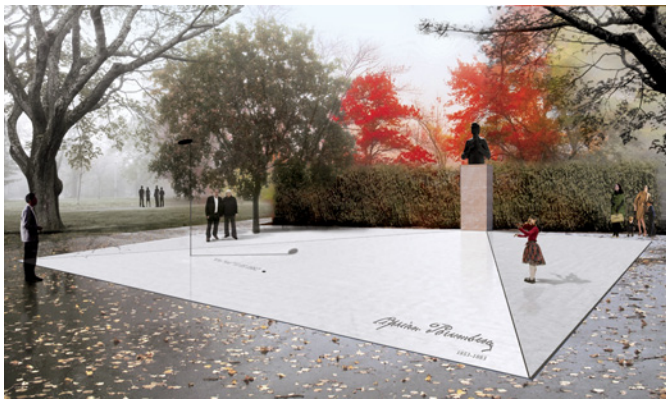
Premiul II

Arh. Eliza Yokina

Autor principal: arh. Eliza Yokina

Coautori: Adrian Soare, Alexandra Bunescu, Ioana Tilicea, Rareș Drăgoiu, Matei Stoean, Sebastian Lupea

Proiectul a urmărit realizarea unui spațiu care să vină în completarea demersului început în anul 1972, momentul realizării statuii compozitorului. Prin introducerea unor elemente subtile, cu înțeles simbolic, generatoare ale identității acestui spațiu, s-a dorit realizarea unui cadru cu o atmosferă profund scenografică, în care atenția să fie concentrată în jurul personalității lui Ciprian Porumbescu. Astfel, statuia compozitorului redevine un personaj prezent în oraș, iar noua platformă o scenă deschisă publicului său. Celelalte elemente propuse întregesc acest scenariu: elementul metalic ambivalent întruchipează simbolic viața artistului, dedicată muzicii și reamintește trecătorilor, pe timpul nopții, de „Crai Nou”. Gardul viu, asemenea unei cortine, alături de reflectorul orientat asupra sculpturii, întregesc scenariul imaginat. În final, pe locul în care umbra lăsată de elementul metalic în data de 11 martie a fiecărui an, se dorește reamintirea premierei operetei „Crai Nou”, printr-un loc de așezare a florilor.

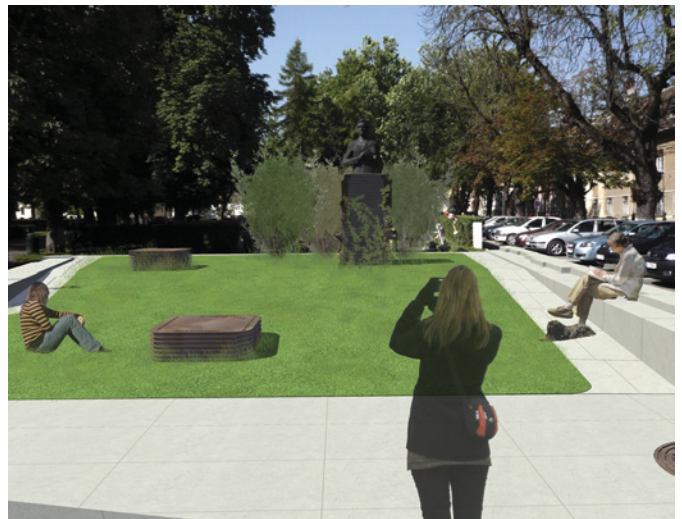
Premiul III

Arh. Ovidiu Marian Talos

Autor principal: arh. Ovidiu Marian Talos

Coautor: arh. Miruna Paula Stroe

Intervențiile propuse asupra scuarului și soclului statuii sunt subordonate intenției de a umaniza un spațiu și de a estompa sobrietatea care, în mod convențional, este specifică monumentelor. Pe de o parte, potențialul locului a fost folosit pentru a aduce oamenii mai aproape de statuie, pentru a-i face receptivi la istorie și, indirect, la valoarea artistică a operei lui Ciprian Porumbescu. Pe de altă parte, au fost inserate la nivel simbolic în amenajarea spațiului o serie de informații despre compozitor. Din dorința de a elimina vizual baza soclului, dar fără ca restul soclului să aibă proporțiile inițiale afectate, s-a propus ridicarea terenului peste cota bazei. Concomitent, înclinarea terenului către stradă pune statuia într-o perspectivă favorabilă. Spațiul din jurul statuii este acoperit cu iarbă și este destinat utilizării, iar restul spațiului este amenajat cu dale albe din beton, pentru a asigura suportul pentru circulație. Pentru a corecta poziția excentrică a statuii pe terenul amenajat, două „replici” ale soclului au fost dispuse în zona verde.

ARHITECTURI SUSTENABILE

Casă strada Octavian

În ultimii ani, din ce în ce mai mulți beneficiari se orientează către reabilitarea unor locuințe vechi, din zone urbane care amintesc de atmosfera orașului de la începutul secolului trecut. Demersul lor este laudabil în primul rând pentru că, în acest fel, orașul tradițional revine încet-încet la viață, pentru că pune accent pe calitatea spațiului urban, pentru că implică restaurarea vechilor fațade și retragerea elementelor moderne, indispensabile confortului contemporan, spre spatele parcelei, fără a afecta arhitectura și proporția străzii.

Text: CATRINEL NEGRU

Foto: COSMIN DRAGOMIR

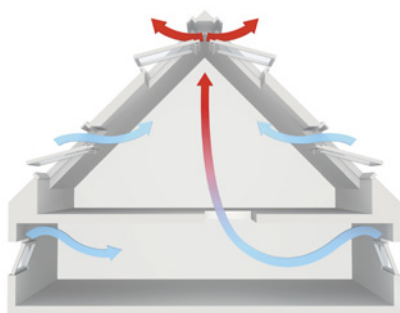
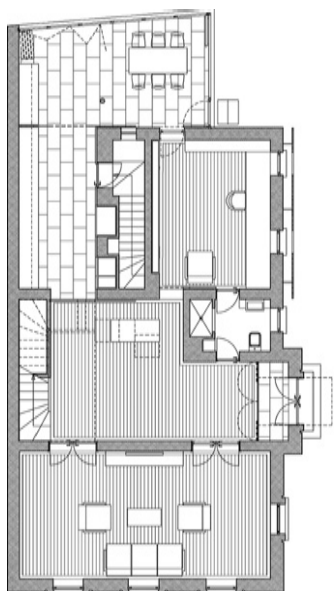
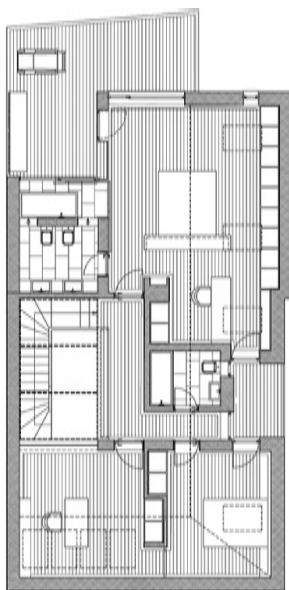

Proiect: ADN BIROU DE ARHITECTURĂ, ARH. ADRIAN UNTARU
Structuri: ING. A. APOSTOLESCU
Instalații: INDUSTRIAL CONSTRUCT
Locație: BUCUREȘTI
An realizare: 2010
Suprafața construită: 262 MP

Reamenajarea podului ca mansardă locuibilă este, de cele mai multe ori, principala modalitate de a câștiga spațiu fără a extinde suprafața construită. Refacerea învelitorii și, uneori, și a structurii șarpantei, oferă arhitectului posibilitatea de a regândi spațiile interioare și fațadele. În cazul de față, cornișa a fost ridicată cu jumătate de metru fără a afecta proporția și ornamentația fațadei principale, obținând astfel înălțimea interioară necesară amenajării dormitoarelor. Singura soluție de iluminare și ventilare naturală a dormitorului din fațada principală, aparținând celui mai tânăr membru al familiei, a fost integrarea în planul acoperișului a mai multor ferestre VELUX – o fereastră singulară în zona de noapte și un grup de patru ferestre în zona de joacă, iluminând generos locul unde va fi amplasat, peste câțiva ani, biroul.

Ventilația realizată prin efectul de tiraj natural

Casa scării și holul dezvoltat pe două niveluri sunt de asemenea iluminate zenital prin intermediul unui luminator de mari dimensiuni. Astfel, centrul volumului devine o prismă luminoasă care leagă zona livingului și cea a diningului. Spre deosebire de living-room, amplasat la stradă și care comunică cu exteriorul prin intermediul celor trei ferestre vechi, diningul are perimetrul în întregime vitrat, fiind orientat către grădina din spate. Cantitatea de lumină crește astfel gradual, de la intimitatea spațiilor din apropierea străzii la deschiderea totală către exterior a spațiilor din spatele casei – dormitorul matrimonial și diningul. Deși dormitorul matrimonial se deschide spre o terasă proprie, păstrarea aceleiași cote orizontale a cornișei a impus ca soluție de iluminare folosirea aceluiași ferestre de mansardă și în cadrul volumului nou. Cele trei ferestre de mansardă aduc lumina soarelui în dormitor, care, din rațiuni de intimitate, a primit o ușă spre terasa proprie și două fante înguste în pereții perimetrali – una verticală și una orizontală la nivelul pardoselii.

Beneficiarul și arhitectul au optat pentru păstrarea înălțimii inițiale a casei și pentru corpul nou dinspre grădină – cornișa existentă, ușor supraînălțată – și a aceluiași materiale pentru a menține coerența fațadei laterale pe care este amplasată intrarea. Golurile acestei fațade au aceeași proporție cu cele vechi amplasate către stradă, iar pentru a anima ferestrele diningului a fost prevăzută în fața acestora o perdea de vegetație, perpetuând spiritul caselor vechi cucerite de iederă și scăldate în parfumul florilor din grădini.

www.velux.ro

Case în care merită să locuim

VELUX®
MODEL HOME 2020

Foto: Adam Mørk

În această lună la Paris a fost inaugurată a șasea Casă Activă cadrul experimentului Model Home 2020 inițiat de grupul VELUX. *Maison Air et Lumière* încheie astfel proiectul inițiat de către compania daneză cu scopul de a dezvolta și promova un model de arhitectură durabilă.

Prin experimentul Model Home 2020, Grupul VELUX și-a propus utilizarea luminii naturale ca sursă de energie și iluminat. Astfel, între anii 2009 - 2011 s-au dezvoltat, construit și analizat șase case diferite în cinci țări europene, fiecare urmând propria abordare durabilă a modului de construire și locuire.

Primele două clădiri au fost inaugurate în anul 2009 în Danemarca: casă unifamilială, *Home for Life*, care produce mai multă energie decât consumă și *Green Lighthouse*, prima clădire publică fără emisii de CO2 din Danemarca. *Sunlighthouse*, proiectul din Austria, este prima casă unifamilială fără emisii de CO2 care și-a asumat provocarea de exploata întregul potențial al

zonei în care a fost construită și de a dezvolta un concept energetic și ecologic care să anuleze amprenta ecologică a casei în următorii treizeci de ani. Casa germană *LichtAktiv Haus* ilustrează o abordare diferită la provocarea neutralității legate de emisiile de carbon. Printr-o strategie de modernizare inovatoare, proiectul a transformat o locuință tradițională cuplată, veche de 50 de ani, într-o acasă atrăgătoare cu un confort de locuire maxim și eficiență energetică sporită. În Marea Britanie, cele două locuințe cuplate fără emisii de CO2, *CarbonLight Homes*, se adresează, de asemenea, provocărilor legate de consum energetic redus și de calitate a locuirii. În mod similar, ultima casă inaugurată în octombrie, *Maison et Air Lumière* din Franța, constituie o nouă generație de casă activă, proiectată cu o preocupare deosebită pentru calitatea vieții locuitorilor. Aceste clădiri sunt experimente în care tehnologii și componente de ultimă oră sunt confruntate cu factori umani în diferite contexte geografice și climatice. Casele sunt testate de familii care s-au mutat și locuiesc aici, iar experiențele lor de utilizare a acestor spații sunt monitorizate și comparate cu analiza consumului și generării de energie.

Informații complete despre proiecte: www.velux.com/ModelHome2020

Standul României la Târgul Internațional de Carte LIBER 2011, Madrid

Țara noastră a fost invitatul de onoare al Târgului Internațional de Carte LIBER 2011 de la Madrid, motiv pentru care Institutul Cultural Român a organizat un concurs cu invitați pentru proiectarea și realizarea standului expozițional al României. Câștigător al acestui concurs a fost proiectul arhitecților Șerban Sturdza și Pierre Bortnowski.

Text: Adrian Pop

Foto: Șerban Bonciocat

Proiect: PRODID

Autori: Șerban Sturdza și Pierre Bortnowski

Instalații electrice: PRISPA (Adrian Bucică)

Execuție: PRISPA (Pierre Bortnowski, Adrian Pop, Adrian Bucică, Cătălin Găuloiu, Octav Timu)

Beneficiar: Institutul Cultural Român

www.icr.ro

Verba volant, scripta manent... „Cartea care zboară” a fost ideea ce a stat la baza pavilionului, oferind o întâlnire unică a vizitatorului cu cartea ce levitează în așteptarea lui. Instalația creează spații care

te invită să descoperi literatura românească, generând un puternic contrast față de contextul învecinat (sisteme standard de expunere a cărții pe rafturi). Pavilionul României a fost un spațiu deschis, ca o piață urbană într-un țesut bine definit de restul standurilor. Structura este gândită pentru a fi ieftină, flexibilă, ușor de montat și demontat. Cărțile sunt suspendate cu ață de pescuit de grinzile de lemn, care sunt fixate pe stâlpi din bară metalică, cu ajutorul unor elemente modulare (tetraedrii din oțel), folosite des în proiectele biroului de arhitectură ProdId. Stâlpii sunt în același timp

suport pentru corpurile de iluminat și sunt fixați în tamburi de lemn. Tamburii sunt folosiți și ca loc de șezut sau spațiu suplimentar pentru expunerea cărților. Cărțile sunt suspendate la diferite înălțimi, în funcție de vârsta cititorului căruia se adresează, și formează în suita lor un joc aleator. Proiectul a încercat să reprezinte o abordare culturală și sustenabilă, folosind materiale reciclate sau reciclabile, fiind gândit ca un început, care ulterior se poate transforma într-o altă utilitate (suport pentru evenimente, instalație de expunere, teatru, biblioteca unui sat românesc etc.)

Premiul European pentru Spațiul Public Urban 2012

Anul viitor, Centrul de Cultură Contemporană din Barcelona va acorda pentru a șaptea oară Premiul European pentru Spațiul Public Urban, instituit în 2000 pentru a recompensa acele intervenții care promovează, în spațiul urban, ideea de pluralitate, deschidere și democrație, din ce în ce mai amenințată de omogenizare și privatizare.

Fiind singura competiție de acest tip din Europa, PESPU aduce laolaltă proiecte ce favorizează caracterul public al orașului, precum și capacitatea sa de integrare socială, și este acordat atât arhitecților, cât și instituțiilor publice autoare ale investiției. În acordarea premiului, scara intervenției nu reprezintă o prioritate, putând fi vorba atât de proiecte ample de urbanism, cât și de operațiuni punctuale de chirurgie urbană. În schimb, organizații pun accentul pe vocația socială a

proiectului, criterii precum impactul vizual sau emfaza stilistică trecând pe plan secundar. Mai mult, deși se axează pe conservarea particularităților locale, Premiul caută să scoată în evidență caracteristicile comune intervențiilor urbane pe întreg teritoriul Europei și, prin urmare, să identifice acele elemente ce definesc identitatea europeană în sfera arhitecturii mondiale.

La fiecare ediție, în urma ceremoniei de premiere, proiectele câștigătoare sunt incluse într-o expoziție itinerantă, ce prezintă, de asemenea, câștigătorii din anii anteriori, precum și exemple de spații publice de calitate din orașul-gazdă. Dacă în anul 2000, când PESPU a fost acordat pentru prima dată, au concurat numai 81 de proiecte, în 2010, au fost înscrise în competiție 301 proiecte din 32 de țări europene. Marele Premiu a

public space
european prize 2012

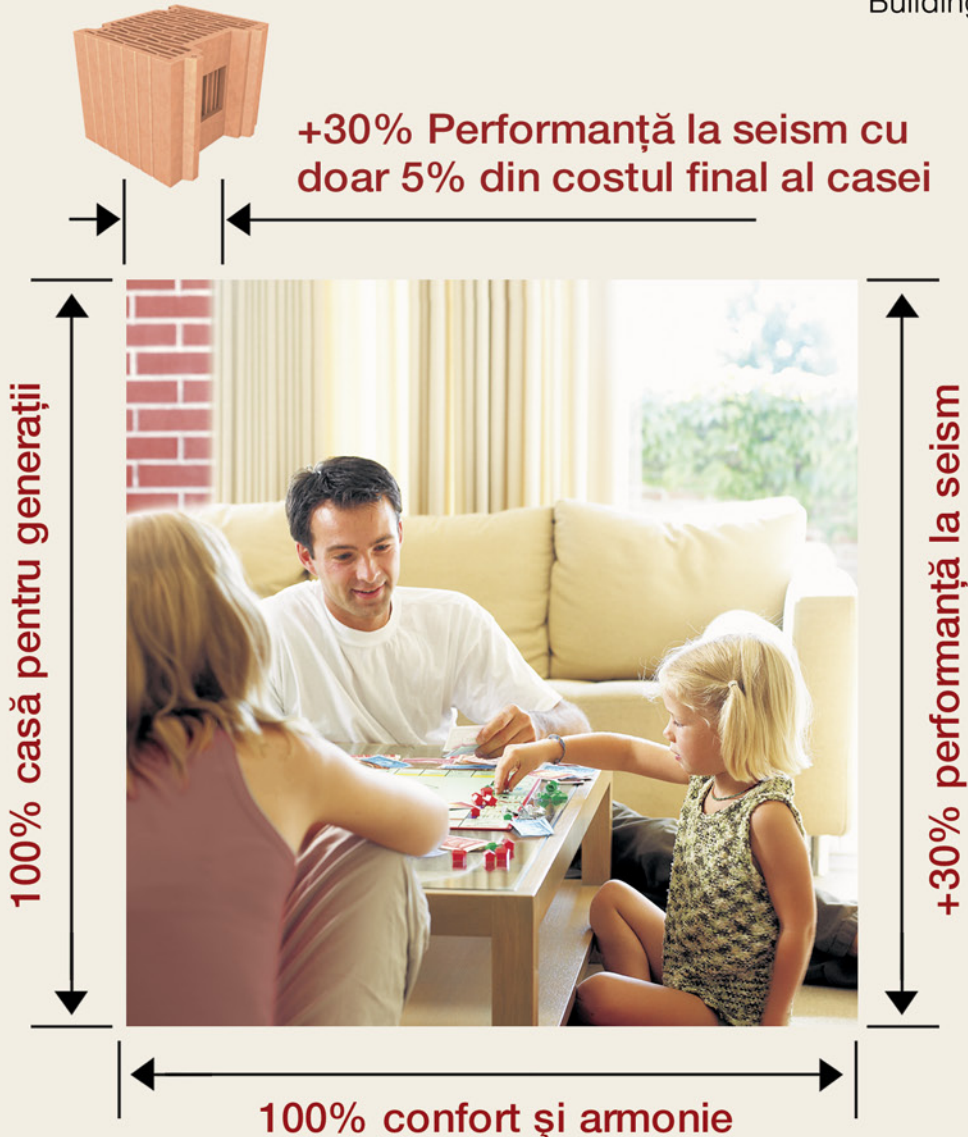
**Call for entries
open now**

deadline: 19 January 2012

www.publicspace.org

revenit, la egalitate, mult-apreciatei Opere din Oslo, proiect semnat de biroul norvegian Snøhetta și Bibliotecii în aer liber din Magdeburg, Germania, proiectată de KARO* în colaborare cu Architektur+Netzwerk.

Regulamentul competiției este disponibil pe www.publicspace.org și în limba română pe blogul igloomeia.com.

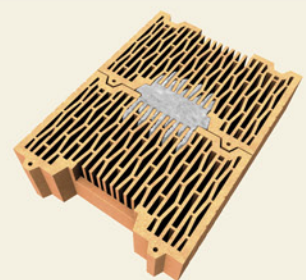
+30% Performanță la seism cu doar 5% din costul final al casei

100% casă pentru generații

+30% performanță la seism

100% confort și armonie

Cea mai bună poliță de asigurare: gama de produse premium Porotherm STh și S

Cărămida înseamnă doar 5% din costul final al casei clienților dumneavoastră, așa că de ce să nu le recomandați cel mai sigur sistem, bazat pe POROTHERM STh și S? Produsele Porotherm 30 STh Porotherm 38 STh și Pototherm 25 S de la Wienerberger au un design inovativ al structurii și al dispunerii gurilor verticale. Configurația blocului ceramic îmbunătățește mecanismul de cedare sub acțiunea solicitărilor de tip seismic (eforturi principale - diagonale). Rezistența la forfecare în rostul vertical de mortar este sporită cu circa 30% față de produsele tip locaș de mortar.

Proprietăți fizice	POROTHERM 38 STh	POROTHERM 30 STh
Rezistență medie la compresiune pe fața de pozare (N-mm ²) $f_{b,med}$	10	10
Conductivitate termică* (W-mK) $\lambda_{-10,dry}$	0,141	0,141
Indice de reducere sonoră (dB)	50	50
Comportament de ardere (clasa)	A1	A1

*conform SR EN 1745:2003
 $f_{b,med}$ - valoare minim garantată, conform SR EN 771-1:2003 SR 771-1:2003/A1:2005;
 $\lambda_{-10,dry}$ - conductivitate termică, valoare declarată, pentru blocul ceramic ars, în stare complet uscată.

Pentru ca planurile tale să rămână în picioare.

Cărămizi create pentru noi
www.wienerberger.ro

Premiile Holcim pentru Construcții Durabile

Holcim Awards Main

(proiecte aflate într-un stadiu avansat de design și cu o mare probabilitate de execuție)

În cadrul unei ceremonii desfășurate la Milano, Fundația Holcim a anunțat câștigătorii celei de-a treia ediții a Premiilor Holcim pentru Construcții Durabile – Regiunea Europa. Cele zece proiecte câștigătoare, distribuite la cele două categorii ale competiției – „Holcim Awards Main” și „Next Generation” – și recompensate cu premii în valoare de 300.000 de dolari, acoperă o gamă largă de abordări ale construcțiilor durabile și răspund atât fenomenului de urbanizare accelerată, cât și nevoii de inovație la nivelul materialelor și tehnicilor de construcție.

Desemnarea câștigătorilor s-a făcut în baza a cinci criterii stabilite de către Fundația Holcim pentru Construcții Durabile – evoluție notabilă, performanță ecologică, eficiență economică, responsabilitate socială și calitate arhitecturală, care au rolul de a măsura gradul în care o clădire contribuie la dezvoltarea durabilă. Deși nu a câștigat niciun premiu, România s-a situat pe locul trei în Europa în ceea ce privește numărul înscrierilor la această ediție, cu 58 de proiecte înregistrate în competiție. Numărul ridicat de înscrieri demonstrează că interesul pentru concepte și viziuni sustenabile este în creștere și pe piața locală. Proiectele premiate cu Aur, Argint și Bronz vor merge mai departe în competiția la nivel global, care își va anunța câștigătorii în mai 2012. Mai multe detalii despre toate proiectele premiate puteți găsi pe site-ul Fundației Holcim:

www.holcimfoundation.org

Aur Holcim Awards – Reînnoire urbană și zonă recreațională cu piscine Berlin, Germania.

Proiectul Flussbad din centrul istoric al orașului, în apropierea Museuminsel – Patrimoniu Mondial UNESCO, transformă un braț mai puțin utilizat al râului Spree din Berlin într-o piscină naturală de 745 de metri și creează astfel o zonă de înot echivalentă a 17 bazine olimpice. Proiectul a fost apreciat de juriu pentru că are un impact direct și puternic asupra calității vieții în mediul urban și, mai mult decât atât, aduce o contribuție ecologică pozitivă prin reabilitarea căilor navigabile din oraș.

BERLIN

TRANSFORMATION OF UNDERUTILIZED RIVERBANK IN CENTER OF BERLIN INTO A NATURAL SWIMMING POOL WITH WATER PROVIDED BY WATER TREATMENT THROUGH NATURAL REED-BED FILTER

Proiectele câștigătoare la categoria „Next Generation”

(Proiecte și viziuni conceptuale, în stadii incipiente de design sau cu o mică probabilitate de execuție)

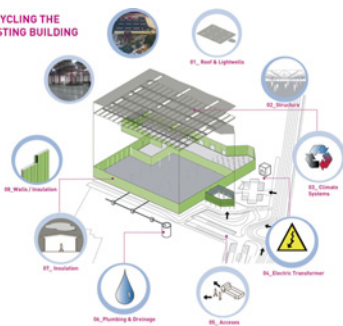
Premiul întâi a fost acordat unei echipe formate din 4 studenți de la Școala de Arhitectură AA, Marea Britanie, pentru proiectul lor de cercetare privind un sistem de distribuție eficientă a betonului, în vederea producției de elemente geometrice complexe pentru construcții.

Premiul al doilea a fost primit de către Elisa de los Reyes Garcia, studentă a Universității Politehnice din Madrid, Spania, care propune reutilizarea materialelor și o schemă de transformare regională în orașul Gijón, Spania.

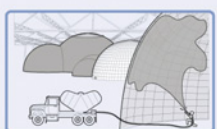
Premiul al treilea a fost primit de un alt student spaniol, Eduardo Mayoral, de la Universitatea din Sevilla, Spania pentru conceptul său ambițios de design și fabricație a unor dispozitive bioluminiscente destinate iluminării cu zero consum de energie.

RECYCLING THE EXISTING BUILDING

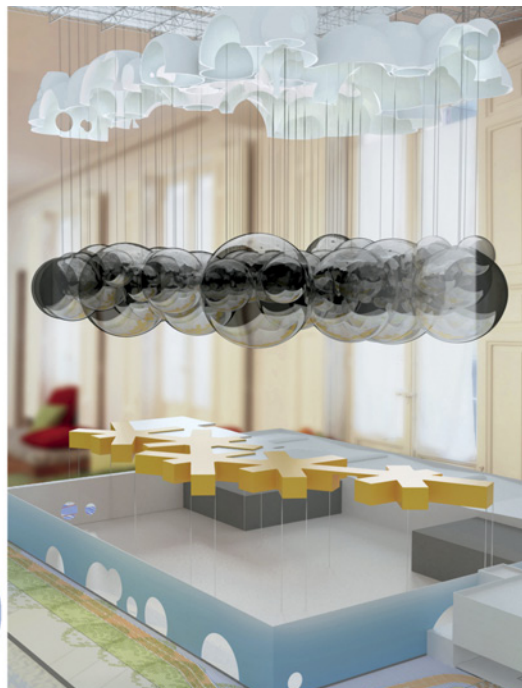
BUBBLE CONSTRUCTION

The GRG bubbles (gypsum/fiberglass) are 7 millimeter thin, weighing only 7 kilos per m2, and are built in several layers projected on inflatable formwork. A luminous landscape of clouds creates a new weather map over the public space, sheltered from the frequent Belgian rain.

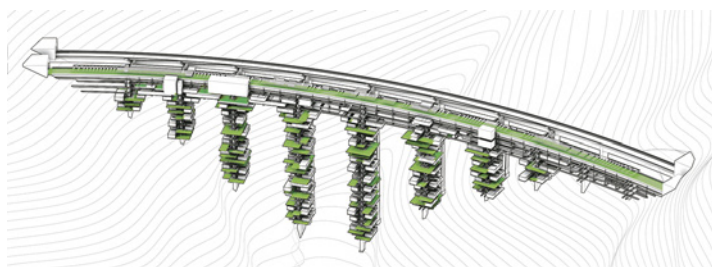

RECYCLED PAPER

A final layer of recycled paper flocking, for sound control and thermal insulation.

Argint Holcim Awards – Transformarea unei foste fabrici în sedii pentru Primăria și Centrul Civic al orașului Oostkamp, Belgia. Proiectul biroului spaniol Carlos Arroyo Arquitectos convertește o fostă fabrică în Primăria și Centrul Civic al orașului Oostkamp din Belgia. Ideea nu este doar de a recicla structura principală și materialele, dar și de a reutiliza spațiul în sine și infrastructura sa tehnică. Interioare deosebite din sticlă armată cu hârtie reciclată și gips completează structura grupurilor modulare, aranjate în funcție de zonele termice. Acest tip de design reduce consumul de energie în mod semnificativ. Proiectul oferă un efect maxim utilizând intervenții tehnice și investiții financiare minime.

Bronz Holcim Awards – Apartamente construite pe pilonii unor viaducte dezafectate, Scilla, Italia.

Birourile de arhitectură Philippe Rizzotti Architects, Samuel Nageotte Architecture și Off Architecture, toate cu sediul în Franța, plănuiesc transformarea unui viaduct dintr-o fostă porțiune de autostradă într-un complex de case verticale. Unitățile de locuit din apropierea orașului Scilla din sudul Italiei sunt destinate pensionarilor europeni atrași de clima și stilul de viață din regiune. Proiectul a fost apreciat pentru transformarea inspirată a unei structuri existente într-o construcție cu o altă destinație, aducând în același timp regiunii o nouă putere economică.

La categoria „Holcim Awards Main” au fost acordate și alte 4 Premii Speciale pentru proiecte din Olanda, Elveția, Germania, Finlanda.

World Architecture Festival 2011

World Architecture Festival a devenit de-a lungul celor patru ani de existență una dintre cele mai importante competiții arhitecturale ale lumii contemporane. Cu înscrieri ce provin atât de la birouri de arhitectură de renume internațional, cât și de la arhitecți cunoscuți doar pe plan local, ediția de anul acesta demonstrează că arhitectura de calitate se practică în toate colțurile lumii.

Peste 700 de proiecte au fost înscrise în competiție. Dintre toate acestea, juriul alcătuit din Michael Sorkin (Michael Sorkin Studio, New York), Jo Noero (Noero Wolff Architects, Cape Town), Kongjian Yu (Turenscape, Beijing), Tim Macfarlane (Dewhurst Macfarlane and Partners, Anglia)

a ales în primele două zile ale evenimentului câte un câștigător pentru fiecare dintre cele 16 categorii, pentru ca în ultima zi, pe 4 noiembrie, să anunțe câștigătorul titlului World Building of the Year. Clădirea Media-TIC din Barcelona, proiectată de biroul de arhitectură spaniol Cloud 9, a reușit să aducă pentru prima oară în istoria premiilor cea mai mare distincție în țara gazdă.

Media-TIC este o clădire împărțită între companii importante la etajele superioare și companii la început de drum la cele inferioare, în timp ce parterul adăpostește un cibernariu și un auditoriu unde localnicii pot asista la diferite programe și cursuri. Dar una dintre caracteristicile cele mai importante ale proiectului este eficiența ener-

getică, iar după cum afirmă însuși autorul Enric Ruiz-Geli de la Cloud 9, „acesta trebuie să aibă rolul unui impuls pentru revoluția mediului înconjurător. Dacă ea nu va avea loc, înseamnă că nu vom reuși să combatem încălzirea globală”. Alături de această importantă distincție, WAF și-a încheiat ediția 2011 prin acordarea altor două premii extrem de importante: Future Project of the Year pentru Hanimaadao International Airport, Maldive, proiectat de Integrated Design Associates Limited și Structural Project of the Year pentru Beekman Tower din New York, realizat de WSP Cantor Seinuk.

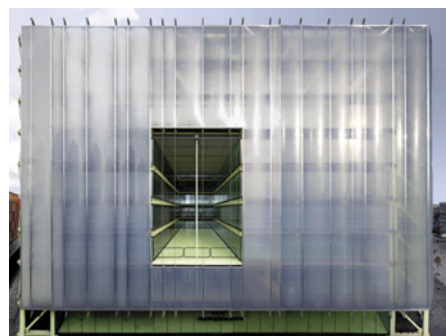
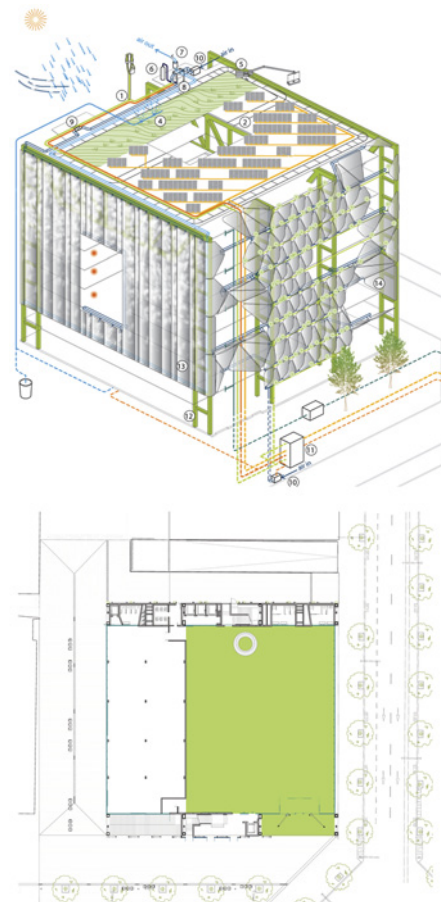
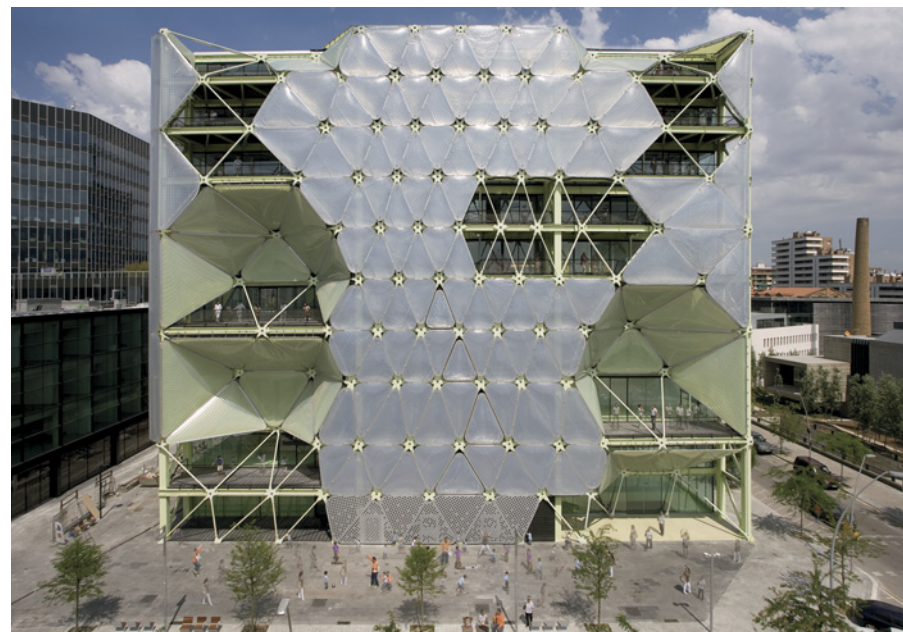
www.worldarchitecturefestival.com

World Building of the Year Award 2011

Media-TIC, Barcelona, Spania

Proiect: Cloud 9, Spania

Proiectul a avut drept client Consortium of the Zona Franca CZFB and @22Barcelona, un cartier experimental al orașului. Arhitecții au fost extrem de interesați de modelul unui oraș digital, bazat pe informație, comunicare și tehnologie, pornind de la ideea unui oraș în care cunoașterea, valoarea adăugată și patentele sunt cele care contează.

Future Project of the Year Award 2011

Hanimaadao International Airport, Maldives,

Proiect: Integrated Design Associates Limited, Hong Kong

Noul aeroport, destinat să devină a doua cale de acces în țară ca dimensiuni, este amplasat pe o insulă cu o suprafață prea mică pentru un aeroport internațional de asemenea anvergură. Cum infrastructura pistei urma să ocupe aproape tot terenul, conceptul unui „terminal plutitor” a fost ales de guvernul maldivian pentru abordarea inovatoare și prietenoasă cu mediul înconjurător. Terminalul propus este construit în întregime pe piloni deasupra apei, fără a afecta în vreun fel mediului înconjurător.

Structural Project of the Year 2011

8 Spruce Street-Beekman Tower, New York, SUA

Proiect de rezistență: WSP Cantor Seinuk

Beekman Tower, o clădire cu 76 de etaje, proiectată de arhitectul Frank Gehry, este cel mai înalt turn rezidențial din New York. Situată la sud de podul Brooklyn, clădirea cu peste 100.000 de metri pătrați a redefinit orizontul Manhattanului. Este o construcție din beton armat a cărei structură e alcătuită din planșee de beton armat monolit, ce se sprijină pe stâlpi de beton și pereți de rezistență.

World Display Building of the Year

Norwegian Wild Reindeer Centre Pavilion, Hjerkinn, Norvegia

Proiect: Snøhetta, Norvegia

Norwegian Wild Reindeer Centre Pavilion, o clădire de 90 de mp, localizată la marginea parcului natural Dovrefjell, adăpostește un pavilion de observație pentru programele organizate de fundația Wild Reindeer. Vizitatorii ajung în acest loc spectaculos situat la o altitudine de 1.200 de metri, traversând un drum natural de 1,5 km. Forma simplă a clădirii și utilizarea materialelor naturale fac referire la tradiția locală de construire. Totuși, atât partea de proiectare, cât și procesul de fabricare al diverselor elemente ale pavilionului au utilizat tehnologii avansate.

World Health Building of the Year

Rehabilitation Centre Groot Klimmendaal, Arnhem, Olanda

Proiect: Architectenbureau Koen van Velsen, Olanda

Situat în mijlocul peisajului împădurit din jurul orașului olandez Arnhem, centrul de reabilitare Groot Klimmendaal apare ca o intervenție tăcută și în deplină armonie cu natura. Cu o amprentă la sol destul de restrânsă, clădirea crește în suprafață pe măsură ce urcă pe verticală, ieșind în consolă tot mai mult cu fiecare nivel. Înfațișarea construcției se detașează de spatele obișnuite, integrarea în mediul înconjurător fiind prioritară pentru arhitecții convingși de efectele pozitive ale unui asemenea spațiu asupra pacienților.

World Housing Building of the Year

8 House, Copenhagen, Danemarca

Proiect: Bjarke Ingels Group, Danemarca

Complexul 8 House, situat la capătul sudic al noului district Ørestad din Copenhaga, cu perspective spectaculoase către împrejurimi, cuprinde locuințe pentru persoane de vârste și cu venituri diferite, birouri, spații comerciale și de relaxare, unite toate într-o structură dinamică – un cartier urban ce crește pe înălțime. Dincolo de calitatea interioarelor, proiectul se remarcă mai ales prin modul în care sunt configurate spațiile exterioare.

World Culture Building of the Year

Shima Kitchen, Tonosyoto, Japonia

Proiect: Architects Atelier RYO ABE, Japonia

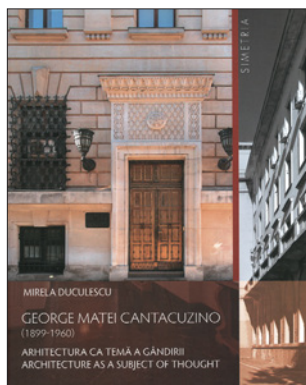
Shima Kitchen este un proiect de renovare prin care o casă veche părăsită dintr-un sat de pe insula Teshima din vestul Japoniei a fost transformată într-un centru artistic, cu restaurant. În jurul casei se găseau o serie de terenuri libere, rezultate în urma demolărilor petrecute în anii precedenți. Nu s-au mai păstrat decât o magazie și doi curmali. Prin intervenția arhitecților de la Atelier Ryo Abe, casa a fost transformată într-o bucătărie deschisă, magazia în galerie de artă, iar în jurul copacilor s-a construit un teatru în aer liber.

cărturești
carte, ceai, muzică, dichis

Arhitectura ca temă a gândirii

Volumul este o monografie publicată la împlinirea a jumătate de secol de la dispariția lui G. M. Cantacuzino, un veritabil și demn intelectual. Acesta este cunoscut pentru remarcabile lucrări de arhitectură din București, precum Banca Chrissoveloni, corpul Eforiei Kreztulescu din Piața Palatului, imobilul Bragadiru din Piața Lahovary, vilele Nae Ionescu, Mavrocordat și Florica Policrat, proiecte la malul mării – vilele Aviana și Bibescu de la Eforie Nord sau pavilioanele Mitropoliei Iași. Monografia aduce la lumină lucrări necunoscute (precum imobilul de locuințe pentru funcționarii Băncii Chrissoveloni de pe Calea Floreasca), completează iconografia știută cu proiecte inedite, cu imagini din epocă ale construcțiilor, cu fotografii ale arhitectului și ale mai multor persoane implicate în proiectare și execuție.

Autor	Mirela Duculescu
Limba	Română, Engleză
Dimensiuni	223 x 296 mm
Nr. pagini	158
ISBN	978-973-1872-13-1
Editura	Simetria
An apariție	2010
www.simetria.ro	

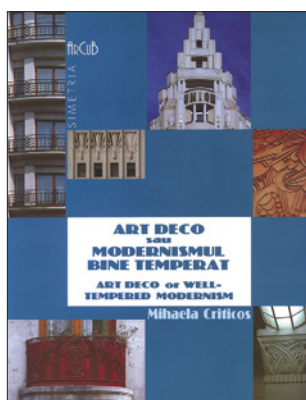
Bucureștii European

Volumul readuce în discuție istoria arhitecturală a „micului Paris”. La începutul secolului al XIX-lea, Bucureștii este un oraș al contrastelor, ce „nu mai face parte din Orient, fără a aparține încă Europei”. În perioada interbelică, acesta devansează o bună parte dintre metropolele lumii în ceea ce privește operațiunile urbane și este recunoscut pe plan internațional ca având unele dintre cele mai importante realizări și „științe comunale” din lume. Perioada comunistă reprezintă o ruptură cu Occidentul, însă după 1990 începe un lent proces de recuperare a decalajului creat. Prezentarea istorică a cărții în context european trasează direcțiile viitoare de dezvoltare a acestuia: punerea în aplicare a obligațiilor europene și revenirea la propriile tradiții cristalizate sub influență occidentală.

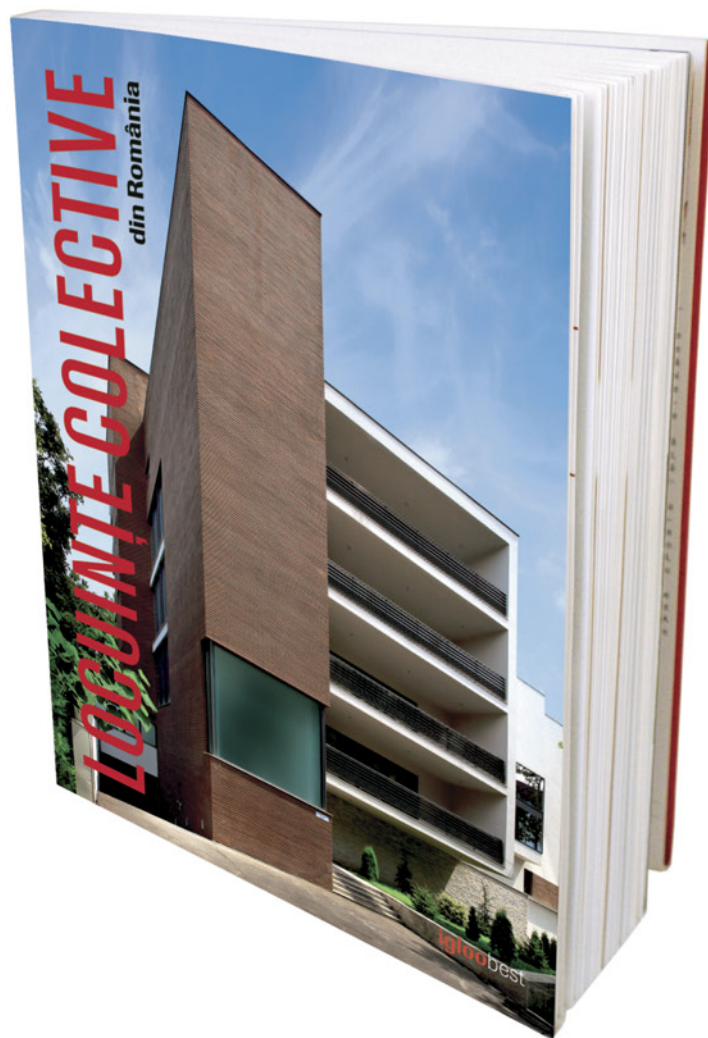
Autor	Bogdan Andrei Fezi
Limba	Română
Dimensiuni	215 x 303 mm
Nr. pagini	160
ISBN	978-606-588-067-2
Editura	Curtea Veche Publishing
An apariție	2010
www.curteaveche.ro	

Art Deco sau modernismul bine temperat

Cartea propune o nouă lectură a fenomenului Art Deco, privit ca ipostază temperată a modernismului și o investiție sistematică a manifestărilor sale arhitecturale, cu includerea unor aporturi marginale relevante, în special acela al României. Din perspectiva cărții, Art Deco apare ca alternativă „slabă”, cordială și accesibilă, a modernismului progresist și, în același timp, ca interfață dintre cultura modernismului interbelic, elitistă și exclusivă, și gustul publicului larg, marcat de valorile tradiției, ale culturii consumiste și ale culturii de masă. Pentru cei implicați în găsirea unor soluții de viitor în domeniul modelării cadrului construit, „lecția” fenomenului deco se află, pe lângă dimensiunea ludică și comunicativă asimilată de etosul postmodern, în încercarea de a reda omenirii bucuria de a trăi, singura utopie pe care o descoperim în universul Art Deco.

Autor	Mihaela Criticos
Limba	Română, Engleză
Nr. pagini	210
ISBN	978-88-849-1419-4
Dimensiuni	220 x 296 mm
Editura	Simetria
An apariție	2009
www.simetria.ro	

un nou album **igloobest**
din **octombrie** în librării și pe www.igloo.ro

HOME IS
WHERE
YOUR **HEART** IS

MULTI-FORMA II

Sistemul pentru dressing este extrem de variat, cu posibilități de configurare nelimitate.

ÎN FINAL, DOAR hülsta POATE FI.

hülsta studio

bd. Mărășești nr.2B corp B S4 București (rond Carol Parc)
tel: 0770 462 163 / 021 32 33 171 www.huelsta-studio.ro

hülsta